

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonicih rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivanou Kolářovou v hlavním líčení konaném dne 30. 1. 2020

takto:

Obžalovaná

██████████ rozená ██████████ narozená ██████████ okres Prachatice,
t. č. na rodičovské dovolené, trvale bytem ██████████ na adrese
pro účely doručování ██████████

je vinna, že

1. dne 30. 1. 2017 oznámila na Policii ČR, Krajském ředitelství policie Jihočeského kraje, Územním odboru Strakonice, Oddělení obecné kriminality Strakonice, Plánkova 629, že její bývalý manžel ██████████ nar. ██████████ požaduje po jejich společném synovi ██████████ nar. ██████████ aby mu myl jeho penis a dále, že synovi strká prsty do zadku, což jí měl říct syn ██████████ věc byla prověřována policejním orgánem Policie ČR, Krajského ředitelství Policie Plzeňského kraje, Územního odboru Klatovy, Oddělení obecné kriminality Klatovy pod č. j. KRPP-17759/TČ-2017-030471 jako věc podezření ze spáchání zločinu pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a dne 11. 4. 2017 byla odložena usnesením vrchního inspektora č. j. KRPP-17759-35/TČ-2017-030471 podle § 159a odst. 1 trestního řádu s odůvodněním, že ve věci nejde o podezření ze zločinu a není na místě věc vyřídit jinak, usnesení o odložení věci nabylo právní moci dne 3. 5. 2017,

2. následně dne 15. 6. 2017 opětovně podala na Policii ČR, Krajském ředitelství policie Jihočeského kraje, Územním odboru Strakonice, Oddělení obecné kriminality Strakonice, Plánkova 629 pod č. j. KRPP-92879-1/ČJ-2017-020771 oznámení o nových skutečnostech týkajících se údajného zneužívání jejího syna ██████████ v létě 2016 ve ██████████ a znovu dne 1. 8. 2017 podala trestní oznámení na Policii ČR, Krajském ředitelství policie Plzeňského kraje, Územního odboru Klatovy, Oddělení obecné kriminality Klatovy pod č. j. KRPP-102637-6/ČJ-2017-030471, věc dále šetřil dle místní příslušnosti policejní orgán Policie ČR, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje, Územní odbor Domažlice,

Shodu s prvopisem potvrzuje Hedvika Chalupová.

Oddělení obecné kriminality Domažlice a vzhledem k tomu, že bylo zjištěno, že se nejednalo o žádné nové skutečnosti oproti prvnímu oznámení na [REDAKCE] když v této věci již bylo rozhodnuto, věc založil dne 10. 10. 2017 pod č. j. KRPP-102637-15/ČJ-2017-030171 s tím, že se ve věci nejedná o podezření ze spáchání trestného činu,

přičemž pod body ad 1-2. musela vědět a být srozuměna s tím, že podání takových nepravdivých trestních oznámení může vést k trestnímu stíhání [REDAKCE] a dále může mít za následek narušení jeho rodinných vztahů, když byla před podáním vysvětlení řádně poučena mimo jiné o odpovědnosti za uvedení vědomě nepravdivých údajů, zejména pro trestný čin krivé obvinění podle § 345 trestního zákoníku,

tedy

pod body 1-2.

jiného lživě obvinila z trestného činu v úmyslu přivodit jeho trestní stíhání a spáchala takový čin v úmyslu narušit jeho rodinné vztahy,

čímž spáchala

pod body 1-2.

přečin krivé obvinění podle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku **účinného od 1. 2. 2019,**

a odsuzuje se

podle § 345 odst. 3 trestního zákoníku *účinného od 1. 2. 2019* k trestu odnětí svobody na **2 (dva) roky.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu **4 (čtyři) roky.**

Podle § 228 odst. 1 tr. ř. je obžalovaná povinna na náhradu škody a nemajetkové újmy zaplatit poškozenému [REDAKCE] nar. [REDAKCE] [REDAKCE] částku 21 620 Kč.

Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených v průběhu hlavního líčení, a to: výpovědi obžalované [REDAKCE] a svědků [REDAKCE] (poškozený), [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] ale i z listinných důkazů – lékařských zpráv a obsahu spisu Okresního soudu v Klatovech sp. zn. 6 P 26/2019, jehož součástí je nyní spis Okresního soudu ve Strakonici sp. zn. 0 P 33/2017, bylo v návaznosti na obsah spisů Policie ČR, KŘP Plzeňského kraje, ÚO Domažlice, OOK č. j. KRPP-102637/ČJ-2017-030171 (jako místně příslušným jim byla postoupena věc vedená u PČR, KŘP Jč, ÚO Strakonice, OOK č. j. KRPC: 92879/ČJ-2017-020771) a Policie ČR, KŘP Plzeňského kraje, ÚO Klatovy, OOK č. j. KRPP-17759/TČ-2017-030471 (jako místně příslušným jim byla postoupena věc vedená u PČR, KŘP Jč, ÚO Strakonice, OOK č. j. KRPC: 17349/ČJ-2017-020771) a rovněž i ze spisu Policie ČR, KŘP Jč, ÚO Strakonice, OOK – SKPV, č. j. KRPC-21134/TČ-2017-020771; byl zjištěn ve výroku uvedený skutkový děj. Z osobních výkazů obžalované, opisu z evidence přestupků a rejstříku trestů je zřejmý dosavadní způsob jejího života. Obdobné bylo zjišťováno ohledně poškozeného.
2. **Obž.** [REDAKCE] se k trestnému činu nedoznala s tím, že všechna 3 trestní oznámení na poškozeného [REDAKCE] svého bývalého manžela, podávala vždy pouze proto, že vycházela z údajů, které jí sděloval jejich společný nezletilý syn [REDAKCE]

Tvrzení o tom, že poškozený mu ubližuje, což až na výslovný dotaz soudu v hlavním líčení specifikovala do podoby, že „mu strkal prsty do zadku“, měl nezl. [redacted] opakoval stále dokola, a to denně a prakticky soustavně. Dotazy na syna zjistila, že nejde jen o nějaký úkon v rámci synovy osobní hygieny, ale o pohlavní zneužívání. Navštívila proto se synem dětskou psychiatricku MUDr. Burdovou a poté se rozhodla podat na poškozeného na Polici ČR to 1. trestní oznámení a cestou odtud telefonicky informovala o sděleních svého syna i matku poškozeného. Syn dokonce nechťel k otci na návštěvu ani odjíždět. Na Polici ČR podala na poškozeného pak 2. trestní oznámení proto, že syna již nikdo dále nevyšetřoval a ten svá předchozí tvrzení přesto stále opakoval, nechťel odjíždět k otci a modřiny na jeho těle odpovídaly tomu, co jí říkal. Toto tvrzení nezletilého slyšeli několikrát jak její manžel [redacted] tak matka [redacted] i sestra [redacted] a rovněž i prarodiče [redacted]. Nejprve zjišťovali, zda si to nezletilý nevymyslel, na což ten reagoval vztekem a agresí. Nezletilý má diagnostikovanou poruchu ADHD. Synovi jeho tvrzení věřila, protože poškozený pije, užívá drogy a byl trestán i za obecné ohrožení pod vlivem alkoholu k podmíněnému trestu, kdy jí i fyzicky napadl, odcizil jí auto, s nímž jel bez řidičského průkazu, naboural a vyhrožoval, že syna zabije, a když ho nebude mít on, tak ani ona a chtěl s autem sjet z meze. Protože se synem stále nikdo pořádně nepromluvil a ten svá tvrzení opakoval doma pořád dokola a stěžoval si, že mu nikdo nevěří, podala pak na Polici ČR na poškozeného 3. trestní oznámení. Je pravdou, že nyní byl nezletilý [redacted] svěřen otci a víceméně i otcovské babičce, která se o něj převážně stará. Následně pak [redacted] neviděla od 20. 1. 2019, kdy s poškozeným řešila, že [redacted] se jí a jejímu manželovi při cestě do herny v Písku svěřil s tím, že si všechno o tátovi vymyslel a to proto, že chtěl bydlet u matky a také řekl, že to bude opakovat pořád dokola, dokud mu někdo neuvěří a nebude moci bydlet u matky. S manželem proto nezletilého vyzvali, aby toto své změněné tvrzení sdělil telefonicky i poškozenému a omluvil se mu, ale nakonec to sdělila poškozenému telefonicky tento den pouze sama obžalovaná. Obžalovaná rovněž obsáhle popsala genezi celého rozhodování soudu ohledně výchovných poměrů nezl. [redacted] a ke své osobě zmínila, že je nemajetná a v insolventi. Z tohoto nového manželství se jí narodila nezl. dcera.

3. Výpovědi svědků z okruhu rodinných příslušníků obžalované i poškozeného se též vyznačovaly obsáhlými popisy rozhodování soudu o výchovných poměrech nezl. [redacted] proto je zde zmíněna jen takto pro posouzení této věci významná část.
4. Z výpovědi svědka [redacted] (manžela obžalované) zaznělo, že je manželem obžalované od 21. 1. 2019 a předtím spolu žili ve společné domácnosti od ledna 2016, a to i s jejím synem [redacted] k němuž měla s poškozeným upravenou střídavou péči, která probíhala spíše pobytem u prarodičů nezletilého a pak se komplikovala neochotou nezletilého na ní odjíždět. Stejně scény však nezletilý předváděl i později, když měl odjíždět zpět k obžalované. Po týdnu od kontaktu nezletilého s poškozeným zaslechl pak z kuchyně, jak se nezl. [redacted] svěčuje obžalované, že mu otec měl strkat prsty do zadku. Svědkovi to však nezletilý nikdy přímo sám neřekl. Obžalovaná byla tehdy z toho šokovaná a nezletilý upřesil, že to bylo v [redacted] tj. na chatě ve [redacted] a to údajně v koupelně nebo ve sprše. Další den ráno kontaktovali MUDr. Vaňatovou, dětskou lékařku ve Strakonici, která je poslala na sociální odbor a odtud zašli na Policii ČR, kde obžalovaná podala 1. trestní oznámení. Předtím se však marně snažila se s poškozeným dohodnout na změně podoby střídavé péče o nezletilého. Svědek v této souvislosti byl též vyslechnut a řekl, co tehdy slyšel a je názoru, že to na Policii ČR říkal shodně, jako nyní (v úředním záznamu o jím podaném vysvětlení ze dne 30. 1. 2017 je však popis toho, co měl poškozený nezletilému způsobit, daleko rozmanitější a to jak stran sexuálních aktivit, tak i fyzického násilí). Poté měl nezl. [redacted] toto své tvrzení o jednání poškozeného vůči němu opakovat ve stále stejné verzi pořád dokola a to každý den. Trestní oznámení pak bylo odloženo pro

nedostatek důkazů. Obžalovaná pak u soudu dostala nezletilého do výlučné péče a poškozený s ním měl asistovaný styk o víkendech. Nezletilý měl po prvotním sdělení psychické problémy a denně plakal, počurával se a pokakával *(o tomto však v této souvislosti nic neuvádí ani sama obžalovaná)* a konzultace u specialistiky vyústily v podezření na souvislost s poruchou ADHD. Obžalovaná pak podala 2. trestní oznámení, aby se to došetřilo, protože se zdejší policejní orgány podle ní k věci nestavěly aktivně a bylo tedy podáno pro jejich nečinnost a také proto, že nezletilý doma stále opakoval stejné tvrzení o pohlavním zneužívání ze strany svého otce a hádal se s nimi, že je to pravda. Až v lednu 2018 ve Strakonicih na BČS jim při cestě na výlet nezletilý řekl, že si to vymyslel. Obžalovaná o tom telefonicky informovala poškozeného a nezletilý na to reagoval s velkým vztekem. Poté byl již nezletilý předán (rozhodnutím soudu) do péče poškozenému. Svědek pak šel na Policii ČR podávat vysvětlení ještě v souvislosti s trestním oznámením podaným na něho samého z důvodu, že by měl týrat nezletilého strkáním chleba do krku.

5. Z výpovědi svědkyně [redacted] (matky obžalované) zaznělo, že nezl. [redacted] syn obžalované, nedobře snášel střídavou péči a nechtěl odjíždět od matky k otci. Před cca 2 lety jí obžalovaná pak víceméně v noci telefonicky informovala o tom, co [redacted] o svém otci tvrdí. Poradila proto obžalované kontakt se sociálními pracovníci a postupovat podle jejich doporučení a ta je kontaktovala hned druhý den a podala i trestní oznámení. Až za cca 1 měsíc poté se nezletilý zmínil i svědkyni, že nechce k tatínkovi a chce být u maminky, protože mu tatínek ubližuje, strká mu prsty do zadečku, dělá mu to v koupelně ve sprše a on nemůže nic říct, protože má strach, že ho tatínek zbije. Nezletilý svá tvrzení pak opakoval neustále ve stejné podobě a to i před dalšími členy rodiny své matky, a to její sestrou i prarodičkou i manželem, dokonce se sám zmínil, že to řekl i její sestře a babičce. Obžalovaná a ani její nynější manžel se však svědkyni nezmínili o tom, že by se tvrzení nezl. [redacted] jakkoli změnilo, tj. že by ho rozšířil či naopak něco vynechal. Toto svědkyně opakovaně potvrdila a až k dalšímu stejnému dotazu uvedla, že při posledním kontaktu obžalované s nezletilým jí tento měl v podstatě vyhrožovat, že si to celé vymyslel, ale tátovi to neřekne a jemu tak budou věřit všechno, co řekne, avšak nevysvětlila již, proč na stejný a opakovaný dotaz předtím tvrdila opak. Zmínila rovněž, že na těle nezletilého sama nikdy neviděla jiné stopy než po aktivitách běžných jeho věku a hyperaktivitě. Je poněkud zvláštní, že svědkyně, jak i sama zmínila, nezletilému ani ve světle jeho tvrzení o specifickém jednání jeho otce vůči němu, pak zadek nikdy ani nezkontrolovala. Pripustila rovněž, že nezletilý si vymáhal prosazení svých zájmů i vztekem a agresí.
6. Z výpovědi svědkyně [redacted] (sestry obžalované) zaznělo, že v době, kdy obžalovaná s poškozeným a nezl. [redacted] bydleli před 2 lety u její babičky v [redacted] se jí při návštěvách nezletilý svěřil, že „se k němu tatínek nechová moc hezky, že mu srká prsty do prdele“ *(tento vulgární výraz v této souvislosti však uvádí svědkyně jako jediná a dokonce ani sama obžalovaná takto vyjádření nezletilého nikdy neformulovala)* a že „ho i zadeček bolí, že mu to tatínek dělá“ a svědkyně pak o tom hovořila s obžalovanou a svou matkou *(svědkyně jako jediná rovněž uvádí stesky nezletilého na bolestivost zadku po aktivitách poškozeného, přičemž i její matka – svědkyně [redacted] zmiňuje, že se nezletilý [redacted] měl vždy vyjadřovat ohledně pohlavního zneužívání shodně a v podobě, že mu tatínek ubližuje, strká mu prsty do zadečku, a vylučuje, že by před ní či jinými členy její rodiny toto své tvrzení nezletilý jakkoli rozšiřoval či zužoval, a dokonce sama nikdy ani nepovažovala za nutné v tomto směru kontrolovat zadek nezletilého, což by zřejmě učinila za situace, kdy by se od něho, nebo od této své další dcery či od obžalované dozvěděla, že nezletilého tato část těla po jím tvrzené aktivitě poškozeného i bolí, neboť by tak mohly být zjištěny i stopy této aktivity poškozeného)*. Pak uvedla, že tomuto vlastně předcházela telefonická informace od obžalované, která jí pár dní předtím, než to svědkyni řekl i sám nezletilý, sdělila, že nezletilý brečí a nechce jít k otci, protože ten mu dělá tohle (ale nekonkretizovala již v tomto sdělení obžalované, co měl poškozený nezletilému dělat). Obžalovaná obratem pak s nezletilým navštívila lékařku a ta

měla podle tvrzení obžalovaného shledat na zadku nezletilého náznak nějaké aktivity. Pak byly jen soudy a byla také na Policii ČR podávat vysvětlení.

7. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] (kamarádky obžalované) zaznělo, že v době, kdy se s obžalovanou a poškozeným vídala, nezaznamenala v reakcích jejich cca 3-4 letého nezl. syna [REDAKCE] nic zvláštního, kromě jeho hyperaktivity. Shodně tomu pak bylo i naposledy, kdy se s ním a jeho otcem i babičkou viděla v době před 1,5 rokem, kdy nezletilému bylo cca 4-5 let. Rovněž obžalovaná se jí zmínila pouze o neshodách s poškozeným ohledně půjčování syna, ale nikdy nezmínila nic dalšího. O tom, že je poškozený vyšetřován proto, že by měl zneužít syna [REDAKCE], se svědkyně pak dozvěděla od své matky a ta od jeho matky, ale na víc se neptala a v [REDAKCE] to pak bylo i veřejným tajemstvím. K **listinnému důkazu** – svému písemnému vyjádření ve věci Okresního soudu ve Strakonicih sp. zn. 0 P 33/2017 potvrdila, že ho psala na žádost obžalované.
8. Z výpovědi svědka [REDAKCE] ml. (poškozeného) bylo zjištěno, že s obžalovanou mají nezl. syna [REDAKCE] kterému byla diagnostikována porucha ADHD, a rozváděli se zřejmě v letech 2017-2018 a následnými soudy o změny výchovného prostředí nezletilého. Poté, co v lednu 2017 předal obžalované ve Strakonicih nezl. [REDAKCE] se od matky dozvěděl, že jí telefonicky obžalovaná sdělila, že měl nezl. [REDAKCE] zneužívat, a že mu ho obžalovaná proto již nebude půjčovat. Až od Policie ČR se pak dozvěděl, že trestní oznámení obžalované svou podstatou směřovalo na to, že měl syna zneužívat sexuálně a to tak, že mu syn měl omývat penis a poškozený že mu měl strkat prsty do zadku. Pak probíhalo šetření ve věci, byli vyslýcháni i jeho rodiče, ale nic z toho se neprokázalo. Po čase byl na Policii ČR k podání vysvětlení předvolán znovu, s tím, že na něho bylo podáno 2. trestního oznámení obžalovanou pro stejné techniky sexuálního zneužívání jejich nezl. syna a znovu to skončilo odložením věci. Po čase byl opět předvolán na Policii ČR k podání vysvětlení, s tím, že na něho bylo podáno 3. trestní oznámení obžalovanou pro sexuální zneužívání jejich nezl. syna strkáním prstů do zadku a obžalovaná měla tvrdit, že se to dělo i v přítomnosti matky poškozeného, a i tato věc skončila odložením. Poškozený o tvrzení obžalované informoval již po jejím 1. trestním oznámení i své rodinné příslušníky, aby ti věděli, co se mu děje a kromě rodičů to sdělil i babičce, svému bratrovi, otcovu bratrovi a sestře, a rovněž o tom informoval svého zaměstnavatele, neboť ten ho z práce musel uvolňovat, aby mohl chodit na výslechy na Policii ČR a po 2. trestním oznámení se s věcí světlil i kolegovi [REDAKCE]. Během r. 2017 sdělila pak poškozenému jeho sestřenice [REDAKCE] že i u nich v [REDAKCE] kde bydlí i kamarádka obžalované [REDAKCE] se o něm povídá, že je úchyl. Nakonec byl nezl. [REDAKCE] svěřen soudem do jeho péče a jezdí s ním na psychoterapie, přičemž mu nezletilý nikdy neřekl, že by mu poškozený ubližoval. Z **listinných důkazů** k jeho osobě (opisu z evidence přestupků a rejstříku trestů) vyplývá, že dosud nebyl přestupkově postihován a byl 1x soudně trestán v r. 2013 za přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku k podmíněnému trestu odnětí svobody, kde se ve zkušební době dnem 31. 12. 2014 i osvědčil, a k trestu zákazu činnosti, který vykonal dne 12. 12. 2014.
9. Z výpovědi svědka [REDAKCE] st. (otce poškozeného) bylo zjištěno, že poškozený měl svého nezl. syna [REDAKCE] s obžalovanou ve střídavé péči a obžalovaná to chtěla změnit. Pak se objevilo 1. trestní oznámení obžalované na poškozeného a následoval návrh na předběžné opatření k soudu, aby byl nezl. [REDAKCE] svěřen do péče matky. Když se jako prarodiče domáhali podílu na styku s nezletilým, následovalo pak 2. trestní oznámení obžalované a když se mělo znovu rozhodnout pak o výchově nezletilého, došlo k podání 3. trestního oznámení obžalovanou, přičemž i na Policii ČR musel jít svědek pak podávat v této věci vysvětlení. Ani asistovaný styk s nezletilým nebyl pak bez problémů a nezletilý se v telefonickém hovoru začínal vyjadřovat nezvyklým způsobem, nepřiměřeným svému

věku i dosavadnímu způsobu komunikace se svědkem, když užil slova „tak zní moje odpověď“, nebo pak při osobním kontaktu svědkovi sdělil „já dědo nechci jet s tebou, mamina říká, že nechci“. Nezletilý si přitom nikdy svědkovi nestěžoval na to, že by ho jeho otec bil, nebo na něco podobného a ani svědkova manželka nikdy neslyšela od nezletilého nic takového. Od nezletilého, který má diagnostikovanou poruchu ADHD, ale který jim do té doby nikdy nelhal, se sami nesnažili zjistit, zda a proč měl tvrdit o svém otci to, co pak bylo obsahem trestních oznámení jeho matky, ale nezletilý sám se jim během her pak mimoděk zmínil, že babička Opička - tak říká matce obžalované, mu říká, že ho mají strašně rádi a proto, že musel lhát, ale víc jim k tomu již nechtěl sdělit. Poškozený osočení obžalované ze zneužívání jejich syna nesl těžce, zejména když byl v této souvislosti prověřován i Policií ČR a i lidé z jeho okolí se ho na to dotazovali a dosud dotazují, když i jeho sestřenice [REDAKCE] jim zmínila, že u nich v [REDAKCE] se jí dotazují, na to, zda její bratranec je pedofil. Když se jim pak nezl. [REDAKCE] svěřil, že mu [REDAKCE] - současný manžel obžalované a obžalovaná ubližují, a že mu [REDAKCE] cpal jídlo do krku, až ho to bolelo, také pak na obžalovanou podali trestní oznámení, ale věc pak byla kvůli nějaké facebookové komunikaci odložena.

10. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] (matky poškozeného) bylo zjištěno, že poškozený měl svého nezl. syna [REDAKCE] s obžalovanou ve střídavé péči, což obžalovaná chtěla změnit na svou výlučnou péči a požádala proto soud o vydání předběžného opatření. Když chtěli být jako prarodiče rovněž s vnukem v kontaktu, bylo jim obžalovanou sděleno, že nezl. [REDAKCE] nechce nikoho z jejich rodiny ani vidět, ani s nimi komunikovat telefonicky. Jako prarodiče se tak snažili dosáhnout kontaktu s vnukem soudní cestou, avšak přišlo trestní oznámení a to pak následovalo vždy, když se mělo ohledně nezletilého něco rozhodnout, dokonce pak bylo trestní oznámení rozšířené i na svědkyni, kterou informovala PČR v Domažlicích, a spočívalo v tom, že nezabránila tomu, že její syn ubližoval vnukovi svědkyně. Kontaktovala pak telefonicky obžalovanou, ta se jí k tomu však odmítla vyjádřit. Protože nezletilý k nim pak s ohledem na podstatu podaných trestních oznámení nemohl jezdit a rodina svědkyně se zajímala o důvody jeho absence, sdělila jim svědkyně, z čeho je poškozený podezírán. Pak jí telefonicky informovala kamarádka z Vimperka, že se tam říká, že poškozený pohlavně zneužívá syna a neteř [REDAKCE] jí rovněž zmínila, že se u nich v [REDAKCE] říká, že je poškozený pedofil, proto jí o podstatě této věci svědkyně rovněž informovala. Zatímco rodinu informovala, že poškozený je osočen z pohlavního zneužívání syna, cizím lidem z [REDAKCE] nebo známé ve [REDAKCE] co má dceru v [REDAKCE] pak na jejich dotazy raději již odpovídala, že poškozený je osočován z týrání syna. Nezl. [REDAKCE] který má diagnostikovanou poruchu ADHD, až při telefonickém kontaktu s manželem svědkyně řekl: „tat'ka mi ubližoval, tak zní má odpověď“, což mají i nahrané, ale nijak blíže to již nerozváděl. Svědkyni, ani nikomu jinému z její rodiny, však do té doby nikdy sám neřekl, že by mu poškozený nějak, natož skutečně, ubližoval, natož způsobem tvrzeným v trestních oznámeních. Až později při hře se svědkyní na dětském hřišti v [REDAKCE] na ní volal, že „tat'ka mi ubližoval, věř mi, věř mi“. Nezletilý přitom opakovaně nereagoval v tomto směru ani pak za situace, kdy se s ním svědkyně sprchovala v koupelně ve vaně (tedy ve stejném prostředí, kde mělo k oznamovanému jednání dojít). Na radu psychologky se nezletilého na oznamované jednání netázali a ten sám pak před usnutím v posteli opakovaně zmínil, že říkal ošklivé věci o tat'kovi a k dotazu svědkyni sdělil, že „maminka a babička Opička ho mají rádi a říkaly, že to musí říkat“. Když se nezl. [REDAKCE] vracel pak od obžalované a jejího nového manžela, opakovaně si na něj stěžoval, že mu ubližuje, fláká ho a cpe mu jídlo do pusy, proto na to upozornila telefonicky obžalovanou, která zmínila i své problémy s rodinou nového manžela, a pak také podali trestní oznámení, ale věc pak byla kvůli nějaké facebookové komunikaci odložena.

11. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] (sestrénice poškozeného) bylo zjištěno, že z [REDAKCE] do rodiny poškozeného nedojížděla často, ale i tak si všimla, že nez. [REDAKCE] s nímž dosud nebyly žádné problémy, tam začal jezdit méně často a nezletilý sám jí k tomu řekl, že nemůže jen tak za tatínkem. K tomu jí matka poškozeného řekla, že jde o zákaz ze strany matky nezletilého. Na fotbalovém hřišti v [REDAKCE] pak svědkyni kontaktovali i pro ni zcela cizí lidé s tvrzením, že poškozený svého syna nějak sexuálně obtěžuje či zneužívá a dotazem, zda o tom svědkyně něco ví. Pak se to tam mezi lidmi ještě dost probíralo. Matka poškozeného pak svědkyni na její dotaz řekla, co se děje.
12. Z výpovědi svědka [REDAKCE] (spolupracovníka poškozeného) bylo zjištěno, že se mu poškozený svěřil s tím, že ho bývalá manželka obvinila z pedofilie, ale blíže to nerozebíral. Neví, zda se s tím poškozený svěřil i někomu dalšímu ze zaměstnanců.
13. Z výpovědi svědka [REDAKCE] (zaměstnavatele poškozeného) bylo zjištěno, že poškozeného uvolňoval ze zaměstnání k výslechům na Policii ČR, a o podstatě šetření jeho osoby se tak dozvěděl pouze od něho, a neví, zda se svěřil i někomu ze zaměstnanců.
14. Z listinných důkazů bylo zjištěno: Z lékařské zprávy MUDr. Ivany Vaňatové, PLDD, ze dne 31. 1. 2017 vyplývá, že se obžalovaná k ní ve Strakonici dostavila dne 30. 1. 2017 s nezl. [REDAKCE] na vyšetření, a to s tvrzením, že nezletilý říká, že mu otec strkal prst do zadečku a osahával genitál, když se s ním koupal ve vaně nahý a chtěl, aby ho nezletilý umýval *(o osahávání genitálu a žádosti o umývání však v této nyní projednávané trestní věci již neuvádí nic nejen sama obžalovaná, ale ani nikdo ze svědků z okruhu její rodiny, ale ani nikdo jiný z dalších svědků)*. Na těle nezletilého byly drobné hematomy, jejichž původ nešlo jednoznačně posoudit, genitál klidný a okolí konečnicku sice zarudlé, ale nebylo možné uzavřít, že tomu bylo po mechanickém zásahu. Jiné známky traumatu nebyly nalezeny. Nezletilý u této lékařky také nikdy předtím nebyl. Z lékařské zprávy psychiatra - MUDr. Ivety Burdové z Vimperka ze dne 23. 4. 2018 vyplývá, obžalovaná a svědek [REDAKCE] se dostavili s nezl. [REDAKCE] na vyšetření a enkoprézu a enurézu nezletilého opět dávali do souvislosti s jeho návštěvami u otce a otcových rodičů, k nimž nezletilý nechce chodit. Kontrola v říjnu 2017 za přítomnosti nezletilého a obou jeho rodičů však proběhla v režimu normální komunikace. Při další kontrole před Vánoci 2017 jen v přítomnosti obžalované ta opět zmiňuje zhoršení stavu nezletilého kolem návštěv prarodičů ze strany otce. Nezletilý na dotazy k tomuto nereaguje. Lékařce dne 5. 9. 2018 obžalovaná prezentuje již oční tíky, které nezletilý má ve stresu a opět zmiňuje připočívání a připokakávání do souvislosti s asistovanými styky nezletilého s otcem a jeho rodiči. Nezletilý již před vstupem do ordinace zmínil, že se počural a při vyšetření v nepřítomnosti matky a dotazu na otce jen sdělil, že mu ubližoval a že k němu nechce. Pak zmiňuje, že si hraje, ale on tam nechce a sám hlásí, že se teď někdy pokakává a počurává. Pak si nezletilý v přítomnosti matky a svědka [REDAKCE] již jen hraje a komunikuje s nimi.
15. Z obsahu spisu Okresního soudu v Klatovech sp. zn. 6 P 26/2019, jehož součástí je nyní spis Okresního soudu ve Strakonici sp. zn. 0 P 33/2017, bylo v návaznosti na obsah spisů Policie ČR, KŘP Plzeňského kraje, ÚO Domažlice, OOK č. j. KRPP-102637/ČJ-2017-030171 (jako místně příslušným jim byla postoupena věc vedená u PČR, KŘP Jč, ÚO Strakonice, OOK č. j. KRPC: 92879/ČJ-2017-020771) a Policie ČR, KŘP Plzeňského kraje, ÚO Klatovy, OOK č. j. KRPP-17759/TČ-2017-030471 (jako místně příslušným jim byla postoupena věc vedená u PČR, KŘP Jč, ÚO Strakonice, OOK č. j. KRPC: 17349/ČJ-2017-020771) a rovněž i ze spisu Policie ČR, KŘP Jč, ÚO Strakonice, OOK – SKPV, č. j. KRPC-21134/TČ-2017-020771, k věci zjištěno:
16. Usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 14. 1. 2014 č. j. KDCB 27 INS 18568/2013-A-10 bylo obžalované povoleno řešení úpadku oddlužením, avšak

usnesením ze dne 11. 9. 2015 č. j. KDCB 27 INS 18568/2013-B-23 bylo pak toto schválené oddlužení zrušeno a na její majetek byl prohlášen konkurz.

17. Ohledně úpravy poměrů nezl. [REDAKCE] nar. [REDAKCE] byla uzavřena jeho rodiči dohoda, kterou schválil Okresní soud ve Strakonici rozsudkem ze dne 11. 2. 2014 č. j. 2 Nc 154/2013-28, pravomocným dne 20. 3. 2014, a nezletilý byl svěřen po dobu před a po rozvodu manželství do střídavé péče rodičů a každý z nich měl platit výživné 500 Kč měsíčně. Rozsudkem Okresního soudu v Klatovech ze dne 31. 3. 2016 č. j. 6 C 8/2016-41, pravomocným dne 2. 5. 2016, bylo manželství obžalované a poškozeného rozvedeno.
18. Následuje trestní oznámení obžalované ze dne 30. 1. 2017 na Policii ČR, Krajském ředitelství policie Jihočeského kraje, Územním odboru Strakonice, Oddělení obecné kriminality Strakonice, Plánkova 629, že její bývalý manžel [REDAKCE] nar. [REDAKCE] požaduje po jejich společném synovi [REDAKCE] nar. [REDAKCE] aby mu myl jeho penis a dále, že synovi strká prsty do zadku, což jí měl říct syn [REDAKCE]. K věci byla vyslechnuta obžalovaná, která zde popsala techniky pohlavního zneužívání nezletilého poškozeným, o němž se jí syn měl svěřit, a byl vyslechnut i svědek [REDAKCE] který zde, jak již bylo výše rozvedeno, popisoval nejen údajná tvrzení nezletilého o pohlavním zneužívání jeho otcem, ale i další aktivity ve formě agrese, vyslechnuti byli i svědci [REDAKCE] st., [REDAKCE] poškozený [REDAKCE] byla k dispozici i obrazová dokumentace jak nezletilého v předmetné době, tak i k jeho dřívějšímu chování k otci, stejně jako kopie materiálů předkládaných souběžně před opatrovnickým soudem, apod. Vyslechnut byl i nezl. [REDAKCE] a obžalovaná se pak domáhala kopie protokolu o tomto výsledku nezletilého, což však policejní orgán zamítl s odkazem na § 65 tr. ř., když úkonu s nezletilým se účastnila pracovnice OSPOD, který pak vypracoval i zprávu ve věci. Nezletilý si při tomto výsledku sám požádal o možnost vykonat velkou potřebu, tj. byl bez jakýchkoli známek po počurávání a pokakávání v této pro něho jistě nezvyklé situaci, a rovněž se následně nechal bez problémů očistit vyšetřovatelkou, přesto, že to byla pro něho zcela cizí osoba a neprojevoval při tom žádné známky bolestivosti této partie těla. Na věrohodnost této jeho výpovědi byl pak zpracován i znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví klinické psychologie a byla zjištěna u něho nevěrohodnost obecné věrohodnosti a specifickou věrohodnost nebylo možné s ohledem na reakci nezletilého zjistit, neboť ten o otci nechtěl nic uvádět. U nezletilého však nebyly zjištěny ani žádné následky vyšetřovaných událostí.
19. Poté obžalovaná na MěÚ Strakonice – OSPOD protokolárně dne 1. 2. 2017 podává návrh na předběžné opatření, spočívající ve svěřeni nezl. [REDAKCE] do její péče, a to s odůvodněním, že již delší dobu pozorovala u syna podstatnou změnu jeho chování, má tak důvodné podezření z pohlavního zneužívání nezl. [REDAKCE] otcem, a přikládá kopii trestního oznámení a lékařskou zprávu. Tento den podává pak svědek [REDAKCE] st. trestní oznámení v souvislosti s tím, že nezletilý měl na těle stopy, o nichž tvrdil, že je má od svědka [REDAKCE] a rovněž tvrdil, že ten mu strká jídlo do krku, až ho z toho krk bolí, apod. Usnesením policejního orgánu Policie ČR, Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje, Územního odboru Strakonice, Oddělení obecné kriminality, Služby kriminální policie a vyšetřování ze dne 27. 4. 2017 č. j. KRPC-21134-56/TČ-2017-020771 pak došlo ohledně svědka [REDAKCE] a obžalované podle § 159a odst. 1 tr. ř. k odložení této věci, neboť ve věci nešlo o podezření z přečinu týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1 trestního zákoníku a nebylo ani na místě věc vyříditi jinak. Z e-mailové komunikace MUDr. Lenky Řezníčkové ze dne 1. 2. 2017 s matkou poškozeného vyplývá, že jí nebylo předem známo, proč se obžalovaná s nezletilým nedostavila na vyšetření do její ordinace, ale k jiné lékařce.
20. Usnesením Okresního soudu v Prachaticích ze dne 6. 2. 2017 č. j. 23 P 140/2016-47, pravomocným dne 24. 2. 2017, bylo v rámci předběžného opatření rozhodnuto o předání

nezl. [REDAKCE] do péče matky a usnesením Okresního soudu ve Strakonicih ze dne 1. 3. 2017 č. j. 0 P 33/2017-58, bylo pak zahájeno řízení o změně výchovného prostředí.

21. Babička obžalované [REDAKCE] dne 8. 4. 2017, a rovněž i svědkyně [REDAKCE] dne 10. 4. 2017 a svědkyně [REDAKCE] (zde ještě pod jménem [REDAKCE] dne 11. 4. 2017, poskytují ve věci svá písemná vyjádření, avšak jednání soudu je dne 11. 4. 2017 odročeno na neurčito za účelem vyčkání výsledků trestního oznámení obžalované.
22. Usnesením policejního orgánu Policie ČR, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Územního odboru Klatovy, Oddělení obecné kriminality ze dne 11. 4. 2017 č. j. KRPP-17759-35/TČ-2017-030471 však došlo podle § 159a odst. 1 tr. ř. k odložení věci, neboť ve věci nešlo o podezření ze zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a nebylo ani na místě věc vyřídit jinak. Stížnost obžalované proti tomuto rozhodnutí, v níž nesouhlasila s průběhem provedeného vyšetřování a výpovědi osob, lékařské zprávy a znalecký posudek k osobě nezletilého se jí zdály důkazně neúplné a požadovala výslech mateřských prarodičů i sexuologické zkoumání otce nezletilého, pak státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Klatovech usnesením ze dne 3. 5. 2017 č. j. 2 ZN 437/2017-24 zamítla jako nedůvodnou.
23. Otcovští prarodiče se podáním ze dne 1. 6. 2017 domáhali změny výchovného prostředí a úpravy styku nezletilého s nimi, s čímž obžalovaná nesouhlasila. Zde pak dokládá poškozený písemné vyjádření [REDAKCE] ze dne 2. 6. 2017 a fotografie, písemné vyjádření [REDAKCE] ze dne 1. 6. 2017, [REDAKCE] ze dne 2. 6. 2017, dále i písemné vyjádření své tety [REDAKCE] a svých rodičů, a rovněž i výsledky svých drogových testů ze dne 24. 5. 2017 a ze dne 5. 6. 2017 a poté ještě i ze dne 19. 6. 2017.
24. Obžalovaná totiž již dne 15. 6. 2017 opětovně podala na Policii ČR, Krajském ředitelství policie Jihočeského kraje, Územním odboru Strakonice, Oddělení obecné kriminality Strakonice, Plánkova 629 pod č. j. KRPP-92879-1/ČJ-2017-020771 oznámení o nových skutečnostech týkajících se údajného zneužívání jejího syna [REDAKCE] v létě 2016 ve [REDAKCE]. Zde při výslechu tvrdila již, že podle tvrzení nezletilého mu jeho otec stále strká prsty do zadku a toto jeho jednání měla vidět i otcovská babička – svědkyně [REDAKCE] a že nezletilý babičce obžalované [REDAKCE] také říkal, že mu otec strkal prsty do zadku a že mu musel vyndávat bobky ze zadku, aby se to vešlo dál, včetně toho, že to viděla matka jeho otce a že se to dělo ve sprše v [REDAKCE] ale že otec svou matku vyhnal a hádal se s ní, že to nikomu nesmí říct. Tvrdila rovněž, že o tom takto nezletilý mluví i před jejím manželem – svědkem [REDAKCE] a před její sestrou [REDAKCE]. Policejní orgán k tomuto opět vyslechl i poškozeného, a svědky [REDAKCE] st. a [REDAKCE] a opatřil si potřebné listinné důkazy a to nejen ke zjištění stavu řízení vedeného aktuálně u opatrovníckého soudu.
25. Rozsudkem Okresního soudu ve Strakonicih ze dne 20. 6. 2017 č. j. 0 P 33/2017-201, pravomocným dne 31. 7. 2017, pak soud schválil dohodu účastníků ve znění, že nezl. [REDAKCE] se svěřuje do péče matky a otec je oprávněn se s ním stýkat formou asistovaného styku v Krizovém centru při Oblastní charitě ve Vimperku, a zároveň došlo i k úpravě styku nezletilého s otcovskými prarodiči.
26. Obžalovaná pak znovu dne 1. 8. 2017 podala trestní oznámení na Policii ČR, Krajském ředitelství policie Plzeňského kraje, Územního odboru Klatovy, Oddělení obecné kriminality Klatovy pod č. j. KRPP-102637-6/ČJ-2017-030471, kde v podstatě popsala, že nezletilý reaguje stále tak, jako již popsala předtím ve 2. trestním oznámení, a že nezletilý otce odmítá, má již tky na oku a po jeho výslechu na policii ho měla přistihnout, jak masturbuje a k dotazu jí měl tvrdit, že to viděl v televizi, že mu to pouštěl táta a že ten si to taky dělá. Toto měl nezletilý pak neustále opakovat v kruhu její rodiny, ale jiným osobám,

např. ve školce nebo jejich známým, to již neříká. Věc dále šetřil dle místní příslušnosti policejní orgán Policie ČR, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje, Územní odbor Domažlice, Oddělení obecné kriminality Domažlice a vzhledem k tomu, že bylo zjištěno, že se nejednalo o žádné nové skutečnosti oproti prvnímu oznámení na [REDAKCE] když v této věci již bylo rozhodnuto, věc založil dne 10. 10. 2017 pod č. j. KRPP-102637-15/ČJ-2017-030171 s tím, že se ve věci nejedná o podezření ze spáchání trestného činu.

27. Protože matka rozsudek Okresního soudu ve Strakonicih ze dne 20. 6. 2017 č. j. 0 P 33/2017-201 nedodržovala a nerespektovala, byla jí usnesením ze dne 8. 9. 2017 č. j. 0 P 33/2017-242 uložena pokuta ve výši 3 000 Kč, kterou následně zrušil Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 27. 10. 2017 č. j. 6 Co 5135/2017-290 a Okresní soud ve Strakonicih pak dalším usnesením ze dne 1. 12. 2017 č. j. 0 P 33/2017-337, pravomocným dne 28. 12. 2017, uložil matce pokutu ve výši 1 500 Kč za neuskutečnění asistovaného styku otce s nezl. [REDAKCE] ve dnech 21. 7. 2017, 28. 7. 2017 a 4. 8. 2017.
28. Dne 11. 1. 2018 podal otec nezletilého návrh na předběžné opatření na novou úpravu styku otce a otcovských prarodičů s nezl. [REDAKCE] s tím, že matka je povinna zajistit předání nezletilého v místě svého bydliště na počátku styku a zde syna také po skončení styku převzít. V návrhu uvedl, že matka se zjevně snaží od února 2017 dosáhnout nejen toho, aby syn byl svěřen do její výlučné péče, ale i toho, aby eliminovala kontakty nezletilého s otcem a otcovskými prarodiči. Okresní soud ve Strakonicih usnesením ze dne 17. 1. 2018 č. j. 0 P 33/2017-361, pravomocným dne 27. 3. 2018, nařídil předběžné opatření, kterým v podstatě vyhověl návrhu otce a toto rozhodnutí bylo potvrzeno i usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 14. 3. 2018 č. j. 6 Co 332/2018-418.
29. Jako listina byl nyní důkazně proveden znalecký posudek znalkyně v Oboru školství a kultura, Odvětví psychologie PhDr. Mgr. Danuše Nichtburgerové, vyhotovený dne 25. 2. 2018 ve věci úpravy styku nezl. s otcem a otcovskými prarodiči a ve věci změny výchovného prostředí. Zde znalkyně na základě psychologických vyšetření otce, matky a otcovských prarodičů, zejména však nezl. [REDAKCE], dospěla k závěru, že matka zjevně nadřazuje své zájmy nad zájmy dítěte a svými postoji a reakcemi dítě negativně ovlivňuje. Naproti tomu jednání otce není namířeno proti dítěti. Nejlepší výchovné předpoklady má otcovská babička, která společně s otcovským dědečkem mohou vychovávat velmi dobře nezl. [REDAKCE]. Sám nezletilý dosud nemá dostatečnou schopnost oddělit fikci od reality. Dítě vyprodukovalo sexuální fantazie, které mohlo začít rozvíjet a prezentovat jako prožitou zkušenost. Znalkyně nevyloučila aktivní účast a podporu druhé osoby v podobě podporování chlapcových fantazií a jejich převodu na realitu, či v podobě návodné a účelové instruktáže. Aktuálně v době podání posudku se výchovné působení matky jeví jako nevhodné a poškozující dítě. Znalkyně sdělila, že příčinou konfliktních vztahů dítěte k otcem a otcovským prarodičům jsou postoje a reakce matky, která dítě negativně ovlivňuje. Použije jakoukoliv metodu, jde-li jí o prosazení vlastních zájmů a je jí jedno, co si kdo pomyslí, netrápí se pro něco, co neměla dělat či říkat, chce, aby bylo po jejím.
30. Jednání v uvedené věci pak proběhlo dne 2. 5. 2018 a kromě facebookové komunikace a výsledku drogového testu otce ze dne 2. 5. 2018, bylo předloženo i vyjádření svědkyně [REDAKCE] ze dne 5. 5. 2018, ohledně něhož tato jako svědkyně nyní uvádí, že ho napsala na žádost obžalované. Součástí tehdy předložených důkazů bylo i rozhodnutí ohledně přestupku, kterého se verbálním projevem vůči svědku [REDAKCE] dopustila svědkyně [REDAKCE] dne 18. 8. 2017. Znalkyně PhDr. Mgr. Danuše Nichtburgerová, jejíž výše uvedený znalecký posudek byl, stejně jako její výslech při jednání soudu dne 2. 5. 2018, pak obsáhle zhodnocen soudem v bodě 14. odůvodnění následně vydaného rozsudku ze dne 9. 5. 2018, na které je tak nyní pouze shodně odkazováno, také při jednání soudu dne 2. 5. 2018 poukázala v rámci svého výslechu na poměrně zásadní

okolnost, kdy údajně svým otcem pohlavně zneužíván či dokonce týrán nezletilý nemá narušený vztah k ostatním mužům, který by však skutečná oběť takového jednání měla.

31. Rozsudkem Okresního soudu ve Strakonici ze dne 9. 5. 2018 č. j. 0 P 33/2017-522 byl pak nezl. [REDAKCE] se svěřuje do péče otce a byla nařízena i předběžná vykonatelnost rozsudku a v bodě 34. jeho odůvodnění je pregnatně shrnuta dosavadní snaha matky o manipulaci s nezletilým v neprospěch jeho otce i otcovských prarodičů, a v tomto lze i po současné důkazní situaci na něj nyní shodně odkázat. Tento rozsudek byl vykonatelný dnem 11. 6. 2018, když Krajský soud v Českých Budějovicích rozsudkem ze dne 22. 10. 2018 č. j. 6 Co 916/2018-597 toto rozhodnutí soudu I. stupně potvrdil, a rovněž tento soud II. stupně v bodech 22-23 odůvodnění svého rozsudku jednoznačně přisvědčil správnosti hodnocení důkazů soudem I. stupně stran takto zjištěného manipulativního jednání matky.
32. Ze zprávy MěÚ Strakonice - OSPOD ze dne 12. 12. 2018 pak vyplývá, že nyní je nezl. [REDAKCE] je ode dne 9. 6. 2018 fakticky již v péči otce. Z blíže nedatované lékařské zprávy Mgr. Petry Vorlíkové (č. l. 222 spisu) vyplývá potřeba stabilního výchovného prostředí nezletilého, u něhož se zhoršuje chování a lékařská zpráva PhDr. Terézie Novákové ze dne 9. 11. 2019 o psychologickém vyšetření nezletilého zjišťuje již stabilizaci chování nezletilého, který má diagnostikovanu ADHD s poruchou aktivity a pozornosti.
33. Z osobních charakteristik, opisu evidence přestupků a rejstříku trestů je zřejmé, že **obžalovaná** dosud nebyla přestupkově postihována a ani soudně trestána.
34. Návrhy na doplnění dokazování nebyly učiněny a provedení dalších důkazů se ani samo nenabízelo, když by tak byly i nadbytečné, neboť skutkový stav byl v souladu s § 2 odst. 5 tr. ř. zjištěn bez důvodných pochybností již z dosud provedených důkazů. Soud všechny důkazy provedené ke sporným skutečnostem hodnotil, jak bylo již výše rozvedeno, v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. ř., tj. podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.
35. Ač se obžalovaná k trestnému činu nedoznává, byla z něho usvědčena jak výpovědí svědků [REDAKCE] (poškozeného), [REDAKCE] st., [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] tak i listinnými důkazy.
36. Ač obžalovaná prezentuje předmětná svá 3 trestní oznámení na poškozeného pouze jako výsledek důvodných obav jako matky nezletilého dítěte, které se jí mělo s tímto prožitkem v podobě pohlavního zneužití svým otcem svěřit a pak to opakovalo soustavně a vytrvale tak, často, že se rozhodla to nechat podrobně prozkoumat a když policejní orgán po jejím 1. trestním oznámení v tomto nekonal v rozsahu podle jejího názoru potřebném pro plné prošetření věci, podávala pak 2. trestní oznámení na poškozeného a vzhledem k jeho výsledku a nepřestávajícím tvrzením nezletilého i v další době, se rozhodla domoci plného prošetření věci podáním i 3. oznámení na poškozeného.
37. Zatímco obžalovaná v předmětných 3 trestních oznámeních postupně rozšiřuje svá tvrzení o tom, co jí měl o svém pohlavním zneužívání ze strany svého otce nez. syn sdělit, a v posledních 2 pak zmiňuje i údajnou vědomost svědkyně [REDAKCE] o této aktivitě poškozeného. Uvádí současně pak vždy i to, že o těchto aktuálních tvrzeních nezletilého věděly vždy osoby z okruhu její rodiny a ve 3. oznámení připomíná, že mimo tento okruh osob se nezletilý nikomu cizímu již nesvěřoval. K tomu je nutné zmínit, že v této trestní věci ani sama obžalovaná nepopisuje celý rozsah údajného prvotního tvrzení nezletilého, které prezentovala v 1. trestním oznámení a rovněž i při vyšetření u lékařky dne 30. 1. 2017, ale omezuje se jen na sdělení, že podle nezletilého mu měl jeho otec srkat prsty do zadku. Takto dějově omezené údajné tvrzení nezletilého pak z její rodiny potvrzují svědci [REDAKCE] a [REDAKCE] ale jak již bylo rovněž výše rozvedeno, svědkyně [REDAKCE] se o tomto

zmiňuje vulgárním výrazem (strká mu prsty do prdele), který však kromě ní již žádný svědek, ale ani obžalované v tomto směru při tlumočení sdělení nezletilého nikdy neužili, a stejně tak se nikdo z nich jakkoli nezmiňuje ani o dalším tvrzení této svědkyně, že nezletilý si měl stěžovat na to, že ho zadek bolí, že mu to tatínek dělá. Je nereálné, zejména s ohledem na průběh a vývoj opatrovnického řízení ohledně dosažení styku či naopak zamezení styku s nezletilým, že by o tomto sdělení nezletilého svědkyně [redacted] pomlčela, zejména když se spolu s dalšími členy rodiny v této věci angažovala i písemnými vyjádřeními, nebo že by na toto její upozornění členové rodiny nereagovali na podporu takového tvrzení nezletilého hned jeho vyšetřením u lékaře. Zejména, pokud i lékařka dne 30. 1. 2017 při vyšetření nezletilého v těchto tělních oblastech nemohla uzavřít na to, zda tamní stopy mohou vůbec svědčit pro nezletilým údajně tvrzené strkání prstů jeho otcem, tedy dospělou osobou s tomu odpovídající velikostí prstů ruky, do análního otvoru tohoto nezletilého. Je také poněkud zvláštní, že by se nezletilý s údajnými předmětnými zážitky nesvěřil jiným osobám mimo okruh rodiny obžalované, jak to tato vysvětluje při svém 3. trestním oznámení, neboť ani rodina jeho otce – poškozeného, pro něho nemohla být cizími lidmi a těm se buď nesvěřoval vůbec s ničím takovým, nebo jen způsobem velmi nápadně neodpovídajícím jeho věku a zejména obžalovanou tvrzenému jednání, které měl s poškozeným údajně nezletilý mít a to opakovaně a to se stupňujícím se jednáním, které pak již měla takto vidět přímo i svědkyně. [redacted]

38. Zatímco svědci [redacted] a [redacted] vypovídali pouze k negativnímu dopadu vyšetřování trestních oznámení obžalované na poškozeného, včetně toho, že ten se musel ze zaměstnání uvolňovat k výslechům na Policii ČR, tak svědkyně [redacted] podávající v opatrovnickém řízení na žádost obžalované písemně svůj náhled na situaci v rodině obžalované, nyní zmínila, že v chování poškozeného a nezletilého navzájem nespatovala nikdy nic závadového a na nic takového si jí nestěžovala ani obžalovaná. Stejně jako svědkyně [redacted] a rodiče poškozeného pak vnímala i řeči, které se o policejním vyšetřování poškozeného při různých příležitostech a na různých místech (m. j. [redacted] vedly.
39. Z výpovědi svědka [redacted] (poškozeného) je zřejmé, že se o údajných předmětných tvrzeních svého syna dozvěděl až zprostředkovaně při jejich šetření a nezletilý sám se mu k tomu nikdy nevyjádřil. Z výpovědi jeho rodičů, svědků [redacted] st. a [redacted] shodně zaznělo, že se o údajném pohlavním zneužívání nezletilého poškozeným a o trestním oznámení dozvěděli až z telefonátu obžalované svědkyni a až později a pouze telefonicky těmito svědkům nezletilý sdělil, že mu tat'ka ubližoval, což však doprovodil zcela nedětským slovním obratem o tom, že tak zní jeho odpověď. Toto své tvrzení jim však nezletilý již nikdy dále nevysvětlil a ani ho nijak nerozváděl a ani nezopakoval, s výjimkou, kdy na svědkyni při hře zavola, že mu tat'ka ubližoval, ale opět to zvláště doprovodil opakovaným zvoláním, že mu má věřit.
40. Výsledek dokazování po 1. trestním oznámení, včetně znaleckého zkoumání nezletilého, neprokázal nic z tvrzení obsaženého v tomto trestním oznámení a znalecké zkoumání nezletilého v opatrovním řízení přitom nevyloučilo aktivní účast a podporu druhé osoby v podobě podporování fantazií nezletilého a jejich převodu na realitu, či v podobě návodné a účelové instruktáže. Tomu by ostatně odpovídala i skutečnost, že se zde k otci nechťel nic uvádět a stejně tak reagoval při návštěvě lékařky Vánoci 2017 v přítomnosti obžalované, stejně jako jeho reakce u lékařky dne 5. 9. 2018, kde sice již tvrdil, že mu otec ubližoval a že k němu nechce, ale nijak blíže to nekonkretizoval, aby hned nato zmínil, že si spolu hrají, ale pak zopakoval své tvrzení, že tam nechce. Je také neobvyklé, aby dítě za této situace samo aktivně hlásilo, že se pokakává a počurává, jak to zde nezletilý pak aktivně učinil.

41. Z výše uvedených důkazů je tak zřejmé, a obdobný závěr ostatně učinily i soudy I. a II. stupně v opatrovnickém řízení při poslední úpravě výchovného prostředí nezletil. [redacted] že nezletilý se sám s žádným tvrzením ohledně předmětného jednání poškozeného vůči němu nemohl obžalované svěřit, a to nejen proto, že k němu nedošlo, ale ani si je sám nevyfabuloval, protože toho vzhledem ke své rozumové kapacitě, věku a schopnostem jednoduše nebyl ani schopen, natož aby tuto linku příběhu udržoval a při každé příležitosti opakoval a rozvíjel přidáváním dalších závažnějších dějových momentů. Zejména, pokud u něho znalci nejen, že nezjistili stopy takového traumatu, ale nezletilý, ač měl být obětí týrání či sexuální agrese ze strany nejbližšího mu muže ze své rodiny, neměl vůbec pak narušený vztah k ostatním mužům, tj. nejen k dalším mužům ze své rodiny at' již na straně její otcovské, či i mateřské části, což by jako skutečná oběť takového jednání měl mít.
42. Nebyl to tak tento nezletilý, kdo za obžalovanou či jinou osobu přišel s tímto sdělením a jehož ochranu měla tak obžalovaná na mysli, ale zjevně to byla právě ona, kdo nezletilého instruovala a manipulovala ve snaze dosáhnout toho, aby byl schopen v tomto směru opakovat jednoduchá sdělení, kterým sám nebude přikládat většího významu a které bude přitom možné prezentovat jako opakovaná podezření na stupňující se sexuální útok poškozeného na tohoto nezletilého. S ohledem na odlišnou prezentaci výroků nezletilého svědky z rodiny obžalované je otázkou, zda je nezletilý v kruhu rodiny obžalované i pronášel, tj. zda je vůbec pronášel. Pro opak, tedy pro závěr, že nezletilý byl k pronášení těchto sdělení naváděn a motivován, a to patrně nejenom obžalovanou, která zejména měla zájem na pro ni příznivém výsledku v té době vždy probíhajícího opatrovnického řízení ohledně nezletilého, však svědčí to, co k tomu nezletilý sdělil otcovským prarodičům - svědkům [redacted] st. a [redacted] tj. že to musel takto říkat a zmiňoval v této souvislosti jak obžalovanou, tak její matku - svědkyni [redacted]
43. Soudu není neznámá ani informace, která proběhla v České republice i médiu, že se na internetu objevují stále častěji různé rady ženám, jak v případě zájmu o dosažení určitého výsledku v rozvodovém řízení či v souvislosti se získáním nezlet. dětí do výlučné péče, a to včetně ekonomického zajištění; sáhnout k obvinění partnera či otce dětí, z pohlavního zneužívání at' již společného dítěte či nevlastního společně vychovávaného dítěte. Součástí tohoto „doporučeného“ postupu bývá i upozornění, že i když policejní orgány mohou nakonec věc odložit jako neprokazatelnou, zejména v případě tvrzení proti tvrzení, nedojde tím k plnému očištění takto osočené osoby, na níž bude takto pochybnost ulpívat i nadále a rovněž takto to může nadále vnímat i její okolí. Takováto dehonestace pak logicky může mít za následek i zhoršení pozice při jakémkoliv dalším řešení výchovy či výživy dítěte.
44. Výpovědi svědků [redacted] (poškozeného), [redacted] st., [redacted] a [redacted] i všechny listinné důkazy pak zde spolu navzájem zcela jednoznačně korespondují natolik, že jsou věrohodné a lze z nich tak i vycházet, přičemž zcela bezpečně vyvracejí obhajobu obžalované o tom, že všechna 3 trestní oznámení na poškozeného podávala v dobré víře a nikoli ve zlém úmyslu dostat ho takto do defenzivy při jednání opatrovnického soudu o podáních, které na předmětná trestní oznámení navazovala, včetně pro ni příznivého výsledku těchto jednání ohledně změny výchovných poměrů jejich nezlet. syna [redacted]
45. Z uvedeného je tak zřejmé, že obžalovaná opakovaně podávala na bývalého manžela – poškozeného [redacted] všechna 3 nepravdivá trestní oznámení, ač již při podání 1. trestního oznámení, stejně jako při podání 2. a 3. trestního oznámení musela vědět, že takováto trestní oznámení budou mít za následek šetření a prověřování bývalého manžela pro zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, neboť podle jejího sdělení bylo obětí nezletilé dítě a pachatel je zde ohrožen sazbou pro trest odnětí svobody 2-10 let. Obžalovaná mohla rovněž důvodně předpokládat, že tak dojde

k narušení vztahu poškozeného s nezletilým, ale i rodinných vztahů poškozeného. Její jednání pak skutečně mělo za následek i soudní opatření, kterým byl omezen styk poškozeného s nezl. synem na styk asistovaný, a narušila nejen vztah nezl. [REDAKCE] k poškozenému, ale i k jeho otcovským prarodičům. Obžalovaná tak v bodech **ad 1-2.** tím, že jiného lživě obvinila z trestného činu v úmyslu přivodit jeho trestní stíhání a spáchala takový čin v úmyslu narušit jeho rodinné vztahy zájem, tak po objektivní i subjektivní stránce naplnila znaky skutkové podstaty přečinu krivé obvinění podle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku *účinného od 1. 2. 2019*, neboť ten je pro obžalovanou příznivější, než trestní zákoník účinný v době spáchání činu.

46. Soud pak vzal v úvahu při ukládání druhu a výše trestu i okolnosti uvedené v § 38 a § 39 odst. 1 trestního zákoníku a zvážil, že obžalovaný porušil zájem státu na ochraně každé osoby před lživými útoky na její práva, svobodu a čest, pokud jde o obvinění z trestného činu. Při absenci plného doznání pak obžalované polehčuje pouze dosavadní bezúhonný život. Soud přihlédl jak k tomu, že obžalovaná takto poškozeného lživě obvinila celkem ve 3 případech, stejně jako k tomu, že motivací obžalované k těmto lživým obviněním poškozeného z pohlavního zneužití jejich společného dítěte, byla pouze snaha dosáhnout pro ni příznivého výsledku rozhodování opatrovnického soudu ohledně výchovného prostředí tohoto nezletilého, přičemž k tomu neváhala zneužít ani jejich nezl. syna, který nebyl s to se ve svém věku její manipulaci jakkoli bránit a zamezit tak i negativním následkům tohoto jednání obžalované na vztahy v rodině.
47. S ohledem na výše uvedené a především i naprostou absenci sebekritického náhledu obžalovaného na své jednání, by za takto závažný a společensky škodlivý trestný čin přicházelo v úvahu i u prvotrestané osoby ukládat již trest spojený s přímým odnětím svobody. Pouze s ohledem na skutečnost, že obžalované se v novém manželském svazku rovněž narodilo nezletilé dítě, vedla soud k úvaze o tom, že na obžalovanou lze ještě výchovně působit alternativním trestem, a to podmíněným trestem odnětí svobody, který jí bude stimulovat, zejména po takto dlouhou zkušební dobu, ke zdržení se jakéhokoliv protiprávního jednání, zejména pak ve vztahu k nezletilému, jeho otcí či jeho rodině. Obžalované tak byl v sazbě (§ 345 odst. 2 trestního zákoníku) pro trest odnětí svobody 1-5 let, uložen **podmíněný trest odnětí svobody na 2 roky se zkušební dobou na 4 roky**, avšak bez zpřísnující podmínky náhrady škody a nemajetkové újmy podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku, neboť obžalovaná je v konkurzu a t. č. i na rodičovské dovolené a nebylo jí tak vhodné ukládat i peněžitý trest.
48. S požadavkem na náhradu škody a nemajetkové újmy se řádně a včas připojil poškozený [REDAKCE] s částkou 21 620 Kč, z níž částku 20 000 Kč považuje za nemajetkovou újmu a částku 1 620 Kč specifikoval a doložil na č. l. 190-191, 193-194 spisu. Provedeným dokazováním bylo zjištěno, že jednáním obžalované byla tomuto poškozenému majetková škoda v uvedené částce způsobena, a rovněž vyčíslení nemajetkové újmy v této výši je minimem možného, které lze spravedlivě takto požadovat za takovouto nehoráznou dehonestaci poškozeného. Protože požadovaná částka nebyla dosud obžalovanou uhrazena, bylo jí takto uloženo ji poškozenému v této plné výši i zaplatit (§ 228/1 tr. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím podepsaného soudu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (§ 248 odst. 1 tr. ř., § 251 tr. ř., § 252 tr. ř.).

Odvolání mohou podat: státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci nebo zabrání části majetku a poškozený, který uplatnil nárok na

náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení; a tyto osoby i proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 tr. ř.).

V neprospěch obžalovaného může rozsudek v téže lhůtě napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení (§ 247 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou v téže lhůtě podat odvolání kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho opatrovník a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 také odůvodněno tak, aby bylo patrné v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo (§ 249 tr. ř.).

Strakonice 30. 1. 2020

JUDr. Ivana Kolářová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Hedvika Chalupová.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonicih rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivanou Kolářovou v hlavním líčení konaném dne 16. 11. 2023

takto:

Obžalovaná

██████████ narozená ██████████ ve ██████████ invalidní důchodkyně, trvale bytem a na adrese pro účely doručování ██████████

je vinna, že

dne 30. 5. 2022 prostřednictvím elektronického podání z emailové adresy ██████████ jímž se obrátila na soudního exekutora JUDr. Stanislava Pazderku a jež dále v kopii zaslala Exekutorské kanceláři, Ministerstvu spravedlnosti ČR, České správě sociálního zabezpečení a Městskému úřadu Strakonice, obvinila policistu **prap. ██████████** OEČ ██████████ služebně zařazeného na Obvodním oddělení Policie ČR ve Strakonicih, že spáchání přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, který ji v rámci výkonu své pravomoci při dohledu nad bezpečností a plynulostí silničního provozu dne 30. 6. 2021 v době kolem 18.05 hodin upozornil na špatné přecházení mimo vyznačený přechod pro chodce v ul. Radomyšlská ve Strakonicih, ve směru od parkoviště pod nemocnicí, kolmo k Očkovacímu centru, když v daném místě jejího protiprávního jednání se v levém i pravém směru její chůze nacházely přechody pro chodce ve vzdálenosti kratší než 50 metrů, přičemž jí byla Městským úřadem, Odborem dopravy ve Strakonicih pod č. j. MUST/033409/2021/OD/kop ze dne 6. 8. 2021 za toto jednání uložena pokuta ve výši 1 500 Kč, když v tomto podání uvedla, že jí zasahující policista **prap. ██████████** měl odchytit a snažil se ji zastavit tak, že jí přitom vykloubil ruku, následně jí několikrát za ruku chytil a asi 5x zatarasil cestu do očkovacího centra, přičemž měl být upozorněn i personálem, aby jí nechal na pokoji, že má být v klidu, jelikož trpí panickým záchvatem, čehož policista neuposlechl, přičemž v důsledku jednání ██████████ se její zdravotní stav natolik zhoršil, že musela vyhledat lékařské ošetření a byla jí medikována dvojitá dávka léků a dodnes trpí záchvatem, když se jí někdo dotkne, přestože si byla vědoma toho, že se

toto její tvrzení nezakládá na pravdě, neboť po jejím podání bylo v rámci šetření Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, Odboru vnitřní kontroly, na základě úředního záznamu o podaném vysvětlení zasahujícího policisty, jeho nynějšího svědeckého výslechu a pořízeného kamerového záznamu ze samotného zákroku zjištěno, že k ničemu takovému nedošlo,

tedy

jiného lživě obvinila z trestného činu, a takový čin spáchala na jiném, který vůči ní plnil svoji povinnost uloženou mu podle zákona,

čímž spáchala

přečin křivého obvinění podle § 345 odst. 1, odst. 3 písm. e) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 345 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody na **1 (jeden) rok**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu **2,5 (dva a půl) roku**, ve které se jí podle § 82 odst. 3 trestního zákoníku ukládá, aby podle svých sil odčinila nemajetkovou újmu, kterou trestným činem způsobila.

Podle § 228 odst. 1 tr. ř. je obžalovaná povinna na náhradě nemajetkové újmy zaplatit poškozenému [REDAKCE] nar. [REDAKCE] částku 15 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně jdoucím z této části od 21. 10. 2023 do zaplacení.

Podle § 229 odst. 2 tr. ř. se poškozený [REDAKCE] odkazuje se zbytkem požadavku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených v průběhu hlavního líčení, a to z výpovědi obžalované [REDAKCE] a svědka prap. [REDAKCE] (poškozeného), znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, oddělení klinická psychologie a psychiatrie, a dalších listinných důkazů; byl zjištěn ve výroku uvedený skutkový děj. Z osobních charakteristik obžalované, včetně rejstříku trestů, byl zjištěn dosavadní způsob jejího života.
2. **Obžalovaná** [REDAKCE] se jak v přípravném řízení, tak i u hlavního líčení k trestnému činu nedoznala, zejména k subjektivní stránce a událost ze dne 30. 6. 2021 prezentovala výlučně ze svého, a to značně zkresleného, úhlu pohledu. V této věci ji postupně zastupovali 3 obhájci, avšak na posledním hlavním líčení se již hájila sama.
3. V přípravném řízení obžalovaná uvedla, že s trestním stíháním nesouhlasí, ale zároveň potvrdila, že exekutorovi zaslala do e-mailu své vyjádření, jak předmětná kauza vznikla a ostatním subjektům toto podání zaslala v kopii. V další části výslechu, aniž by se zmiňovala o fyzickém napadání ze strany zasahujícího policisty (poškozeného), popsala průběh jejího přestupkového jednání a následné řešení přestupku tímto policistou tak, že poté, co dne 20. 5. 2021 absolvovala první očkování (proti onemocnění Covid-19) v nemocnici ve Strakonici a zaparkovala na parkovišti a nějaký člověk, zřejmě koordinátor, je navigoval k chůzi přes silnici mimo přechod (parkoviště pod nemocnicí ve Strakonici je přes silnici proti sportovní hale, kde bylo tehdy zřízeno Očkovací centrum) ji pak dne 30. 6. 2021, kdy měla absolvovat další očkování a zaparkovala na stejném parkovišti, nějaký koordinátor napomenul za nesprávné odbočení autem na parkoviště (soudu je známo, že při jízdě shora, tj. po odbočení z Husovy ulice, je po pravé straně silnice značka příkazující směr jízdy, a nelze tak odbočit přes středovou plnou čáru hned vlevo na parkoviště pod

Shodu s prvopisem potvrzuje Hedvika Chalupová.

nemocnicí, ale odbočit lze až po zařazení se do následných dělicích pruhů až na křižovatce s ulicí Lidická pod tímto parkovištěm, tj. na parkoviště lze odbočit pouze při jízdě opačným směrem, tj. zdola a na toto vpravo se tak již nacházející parkoviště, což je již zřejmé z mapky v trestním spise i barevného provedení této mapky v přestupkovém spise). Obžalovaná se tak, aby mohla na tomto místě zaparkovat, nejprve musela na vhodném místě s vozidlem otočit, čímž ztratila určitý čas, neboť byla domluvená na časové změně očkovacího termínu z 17:45 hod. na 17:30 hod. Když viděla, že páska mající za účel zamezit přecházení silnice z parkoviště k Očkovacímu centru, je stržená na zemi, začala v tom místě přecházet silnici tak, jako v předchozím případě. Poté, co přešla silnici ji zastavil člověk, který se jí nepředstavil, neví, zda šlo o policistu státního či obecního, připadal jí jako pomocná síla, a měl výhrady k jejímu přecházení. Sděnil jí, že přešla mimo přechod a žádal pokutu 100 Kč nebo 200 Kč, s čímž nesouhlasila a požadovala, aby dal pokutu všem lidem, kteří tam také takto přecházeli, ale byla jím poučena o neznalosti pravidel silničního provozu. Na jeho žádost o občanský průkaz mu ho podala a pokračovala dál do Očkovacího centra, přičemž měla zato, že jí na základě tohoto dokladu totožnosti vypíše pokutu. Pak již výslech obžalované skončil, neboť ta na procesní pokyn vyslyšající policejní komisařky reagovala nepřiměřeně a po sdělení, že má panickou ataku, žádá výslechy všech, a má problémy s dýcháním, jí byla přivolána RZS.

4. U hlavního líčení popsala událost dne 20. 5. 2021 shodně a žádala jako svědka předvolat pána, který jí tehdy umožnil přejít mimo přechod. Dne 30. 6. 2021 jela od své matky bydlící v části Strakonice - Dražejov, a poškozený [REDAKCE] kterého považovala jen za nějakého koordinátora, tam mluvil s řidičem vozidla tov. zn. Mercedes, tak se nejprve domnívala, že mu oznamuje obsazenost parkoviště, ale i když zmínila, že jede na očkování, poškozený trval na tom, že se tam nesmí odbočovat a vyzval ji, aby si nastudovala pravidla silničního provozu a na parkoviště ji nepustil, a mezitím tam přes silnici chodili na očkování lidé také mimo přechod. Když tam pak přijela z druhé strany a zaparkovala, viděla další lidi přecházet silnici mimo přechod, a protože červenobílá páska před vchodem do Očkovacího centra ležela na zemi, rozhodla se ve stejném místě silnici přejít. Když přešla na chodník, poškozený ji oslovil a vydal se za ní, proto se zastavila a před budovou na to koukala skupina asi zhruba 5-6 osob, z nichž byli 2 muži a 3 ženy, kteří šli rovněž na očkování a budou tak vedeni v příslušné databázi, proto je rovněž žádá jako svědky předvolat. Poškozený také pak pásku neobešel, ale jen překročil, přišel k ní a po sdělení, že tady nemá co přecházet žádal občanský průkaz, který mu dala, aniž by se představil jménem či sdělením, že je policista a jaký. Z občanského průkazu pohledem zjistil, že je narozena ve Strakonici (a mohla by tak mít i místní znalost dopravního značení) a protože její vozidlo mělo SPZ Prahy, dodala, zda je zklamaný a zda si chtěl honit ego na Pražance s černým Golfem. Muž na to řekl jen, že jí dává pokutu 100 Kč, pak viděla v papírech 200 Kč, ale neobdržela od něj žádný bloček a asi začal něco zapisovat. Když zmínila, že ji jeho kolega dne 20. 5. 2021 naváděl na to parkoviště a jezdí tam takto i další, přičemž během její promluvy tam takto vjel i bílý vůz, tak jí poškozený sdělil, že to podle pravidel, nesmí se tam přecházet a na kolegu si může stěžovat. Poté mu sdělila, že jde tedy na to očkování a on si tam pořád něco psal, takže mu ohledně pokuty sdělila, že ji zaplatí až ji on dá všem těm, kteří přecházeli, a na to nereagoval. Když pak chtěla již jít do Očkovacího centra, oznámil jí, že nikam nepůjde. Obžalovaná cca od 10 let trpí na panické ataky, do nedávna měla i invalidní důchod III. stupně, a ataka se jí spouští z ničeho nic, nebo i na zvýšený hlas. Neví, zda měl na sobě poškozený služební stejnokroj, či zda měl oděv opatřen nějakým označením, natož nápisem POLICIE, protože vůbec neví, co měl na době a také ho požádala, aby si nasadil respirátor, ty se tehdy nosily. Poškozený byl pak velice arogantní, vnímala to z jeho strany jako nátlak a měla z něho strach, tak jí naskočil panický atak a opakovaně mu řekla, ať si občanský průkaz nechá, že se jí ta fotka stejně nelíbí. Když se jí znovu zeptal, zda pokutu nezaplatí, opět to odmítal se stejným dovětkem o prioritním

pokutování všech obdobně přecházejících. Poškozený jí proto řekl, že ji začíná nahrávat a předá to jako přestupek na Městský úřad ve Strakonici, a něco zapnul, ale nyní z tohoto záznamu zjistila, že si ji nahrával již při přecházení silnice a neví, zda na to v rámci GDPR má policista právo. Záznam z jeho kamery pak viděla, trvá ani ne 2 minuty, ale celý incident trval možná 5 minut, a protože na něm nejsou vidět jí uváděné osoby a ani jí zmiňovaný děj, považuje za možné, že soudu byl tento kamerový záznam předložen již případně sestříhaný a požaduje ho v tomto směru i znalecky přezkoumat, neboť o manipulaci s tímto záznamem svědčí i to, že si poškozený v průběhu toho incidentu do míst s kamerou neustále mačkal. Protože se při panickém ataku sama snaží odpoutat svou pozornost nějakou běžnou aktivitou, požádala ho o vyřízení pozdravu p. [REDAKCE] (starosta Strakonice) s odkazem na probíhající soudní kauzu Šumavská versus teplárna, a poškozený to slíbil vyřídit. Protože již od ledna 2021 pracovala na lince 1221 sloužící pro rady veřejnosti ohledně očkování proti Covid-19, vzhledem k proškolení se bála kontraindikací u svého očkování, tak se nyní hlavně soustředila na to, aby již měla po očkování a mohla si sednout. Připustila pak, že po žádném ze všech těchto 3 absolvovaných očkování žádný fyzický ani psychický problém neměla. Čekala tak, že jí poškozený dá nějaký bloček a ona zaplatí těch 100 Kč, ale neustále ji předcházela, asi 4x až 5x jí blokoval a zatarasil cestu, a neustále opakoval, že ona nikam nepůjde, ač ho odkazovala na jméno koordinátora - lékaře, který jí sjednal tento dřívější očkovací termín a žádala poškozeného, aby ji nechal projít. Mezitím do Očkovacího centra vcházeli další lidé, kteří byli v objednacím systému uvedeni po ní a ty žádá předvolat jako svědky, protože incidentu přihlíželi, protože jí naskočil panický atak, a ty lidi kolem už nevnímala. Když postoupila o 2 kroky na schodišti, tak jí poškozený chytil za loket, což původně označila jako „skloubil“, „vykloubil“, na což reagovala dotazem, zda si snad dělá srandu, vyvlékla se mu a šla ihned do té budovy, kde byly 2 ženy, které se jí dotazovaly na podklady k očkování, což měla, ale panický atak měla tak rozjetý, že by nic nebyla schopna znovu vyplnit, jak se jí třásla ruce a musela by odejít, utéct. Poškozený ji následoval a oznámil, že ona nikam nepůjde, proto jednu z těch žen požádala, aby mu řekla, ať ji nechá být, a ač mu ta žena pak zvýšeným hlasem sdělila, aby nechal obžalovanou na pokoji, že se zbláznil, že jde na očkování a musí být v klidu, poškozený trval na tom, že nikam nepůjde. Obžalovaná přesto pokračovala k okénku a on šel stále za ní, a když obžalovanou hned paní u okénka zavolala na řadu, sedla i hledala telefon, a ta paní s pohledem na poškozeného podotkla, že to obžalovaná má dnes s policejním doprovodem a zajímala se, co se stalo. Obžalovaná jí sdělila, že sem přecházela silnicí mimo přechod a pán jí dává pokutu, což paní slovně okomentovala. Když si papíry vyřídila, poškozený jí musel vrátit občanský průkaz, které té paní musela předložit ke kontrole údajů a pak šla na očkování, ale už se viděla na nějakém pro její stavy panické ataky bezpečném místě. Má hlavně problém s agorafobií, nyní pracuje 3. měsícem na několik hodin jako administrativní pracovnice v Tesco, a i tam se jí spustí panický atak, takže musí utéci do garáže, sednout si do auta a pustí si hudbu nebo začne brečet, což ji uvolní, nebo si bere lék. Nyní byla v šoku, bolela jí ta ruka a po injekci si hned šla sednout, protože musela 5 minut čekat na certifikát, jinak by bez dalšího okamžitě odešla. Poškozený tam venku stál, tak šla na přechod, počkala na zelenou a nasedla do auta a odjela před matčin dům, kde asi třičtvrtě hodiny až hodinu seděla v autě, brečela a nechápala situaci, bylo jí hrozně špatně a třásla se, pak se přidaly další komplikace. K lékaři ohledně předmětného jednání poškozeného pak obžalovaná ale tehdy vůbec nešla. Cca v půl osmé ji matka našla v autě a zjišťovala důvod jejího stavu, tak se jí svěřila a další den raději ze Strakonice odjela a od té doby zde byla jen 2x na hřbitově a v posledním případě pak pokračovala do Písku na kriminální policii, protože státní zástupce neustále apeloval na p. [REDAKCE] z kriminální policie v Písku, aby ji neposlal na psychiatrické vyšetření. Již před Vánoci jí mlátili na dveře a kopali do nich, to ale měla Covid a 4. 1. přišli znovu, ale kvůli vypnutému zvonku se po mlácení na dveře 2 pánové domnívali, že není doma a pohledem

přes prosklené okno slovně komentovali vybavení bytu a rodinou situaci obžalované, která tehdy seděla pod dveřmi na zemi a třásla se a brečela. Její první obhájce jí říkal, že je tam zájem na urychlení věci, protože je tam nátlak ze strany p. [REDAKCE] z Českých Budějovic z úřadu pro kontrolu, což jí pak potvrdil i p. [REDAKCE] v Písku, kde neustále volali její psychiatrické o psychiatrické záznamy, které ta nevydala a upozornila obžalovanou, že pokud se neozve, bude po ní vyhlášeno celostátní pátrání. Pak již dostala obsílku na psychiatrické a psychologické vyšetření, ale její lékařka jí napsala zprávu, že absolutně nedoporučuje žádný výsledek a ani nic jiného do doby stabilizace stavu obžalované, ale nebylo to akceptováno a pro na výsledek do písku odjela a byla zde upozorněna, že v případě nedostavení se na psychiatrii a psychologii (ke znaleckému zkoumání), bude tam předvedena v poutech, což považovala za hrozný nátlak. *V tomto směru se však listinný důkaz – lékařská zpráva MUDr. Heleny Kuželkové ze dne 30. 11. 2022 (č. l. 20 spisu) nemohl vztahovat k prvnímu výsledku obžalované, neboť ten proběhl již dne 16. 11. 2022 a ani k dalšímu výsledku, neboť ten proběhl až dne 24. 4. 2023.* Psychiatricky se léčí již od 16 let, byla i dobrovolně léčena v Psychiatrické léčebně v Bohnicích a na panické ataky bere léky dlouhodobě, tak po předmětném incidentu již není schopna snést dotek jiného člověka, ani od své matky. Před předmětným incidentem se léčila u MUDr. Kadlecové, a po něm bylo již nutné navýšit léky a po asi 4.-5. návštěvě byla navržena i ústavní léčba. Obžalovaná se pak vrátila léčit k MUDr. Kuželkové, u níž se léčí asi 6 let. Bere dlouhodobě Asentra na deprese, Lamotrix na ustálení nálady, Trittico je lehké antidepresivum, které přetáhne přes noc, protože nemá jednoduchá rána, a Atarax, což je poměrně silný lék, takže je z ní v podstatě ležák se zájmem jen o nejnnutnější fungování v bytě a několikrát i zvažovala to nejhorší. Díky obavě z jakéhokoli doteku se po tom incidentu vyhýbá lidem a panicky reagovala pak i na náhodný nezamýšlený dotyk cizí osoby na veřejném místě, takže všude cestuje autem a vynechávala i běžné preventivní lékařské prohlídky. V době před šířením Covidu se přitom již cítila velice dobře, chtěla i zažádat o snížení důchodu, aby mohla jít znovu pracovat aspoň na částečný úvazek, a pokusit se navázat vztah, ale nyní se 2,5 roku neustále potácí mezi psychiatrem, denními panickými atakami, policií, psychiatrií a psychologem, protože i po telefonickém předvolání na výsledek v Praze, kde chtěla vypovídat, jí policista doporučil nevypovídat s tím, že viděl to krátké video, takže proto pak byla ta její výpověď krátká a odešla. Po novém předvolání, kdy neví, zda do Prahy, tam došlo k incidentu, který u ní opět vyvolal panický záchvat, a s odkazem na to zažádala o chvilkové přerušování výslechu, aby se zklidnila, ale vyšetřovatelka chtěla zavolat sanitku, ať panický atak potvrdí, což obžalovaná odmítala jako zbytečné, ale ten lékař pak zakázal pokračování výslechu a navrhl hospitalizaci, proto si ani nepřečetla a nepodepsala protokol o výslechu. Cítí se být nevinna a hodlala vypovídat až u soudu, nevědouc, že ten může rozhodnout i trestním příkazem. Z té pokuty 100 Kč, tam sice pak bylo 200 Kč, ale nakonec to bylo 8 500 Kč, byl jí obstaven účet a na ČSSZ přišel exekuční výměr, takže jí po srážkách zůstalo životní minimum. Důvod neznala a až na Exekutorském úřadu JUDr. Pazderky z Písku zjistila, co má platit, ale měla příjem jen 8 000 Kč, z čehož se to hradit rychle nedalo a její opakované telefonáty tam neměly žádného účinku, proto na počítači napsala ten e-mail, který byl směřován pouze a jen JUDr. Pazderkovi, v němž mu napsala, co se dělo a požádala o zaslání dokladů, aby mohla pokutu ihned zaplatit. Ač jí po jejím e-mailu exekutor zaslal požadované podklady hned další den ráno, tak kopie e-mailu pak rozeslala i na další instituce, neboť byla ve stádiu, kdy jen zadávala názvy jednoho úřadu za druhým tak, jak jí který zrovna přišel na mysl, protože už byla úplně ve stresu a pod tlakem, takže nedokázala vůbec fungovat, a odeslal to jen proto, aby i ti ostatní věděli důvod té pokuty, nikoli proto, že by chtěla poškozeného nějakým způsobem poškodit, protože to by mohla přece udělat ihned po tom incidentu, o čemž také i přemýšlela, jak poukázat na to, že jeho jednání bylo neadekvátní a neprofesionální, a chtěla tak i podat stížnost, proto zpočátku volala na policii. Když jí tam nevyšli vstříc ani ve zjištění totožnosti poškozeného,

tak to nechala být a ani na něho nepodávala trestní oznámení. Nyní má II. stupeň invalidity s příjmem 12 000 Kč. Až na výslovný dotaz svého 3. obhájce pak obžalovaný zmínila, že ji po tom incidentu ta ruka bolela zhruba 2 měsíce, ale nevyžadovalo to vyhledat lékařskou pomoc, jen jí matka každý víkend pomáhala kvůli tomu s nákupy, a určitě může vše dosvědčit. Pro potřeby jí požadovaných lékařských zpráv o zhoršení jejího psychického stavu po předmětném incidentu pak obžalovaná MUDr. Kuželkovou a MUDr. Kadlecovou zprostila mlčenlivosti, ostatně Pražská správa sociálního zabezpečení již p. [REDAKCE] měla odmítnout poslat posudek o invaliditě obžalované, a ta tak nemá důvod něco zapírat.

5. Z výpovědi svědka prap. [REDAKCE] (poškozeného) bylo zjištěno, že obžalovanou [REDAKCE] přede dnem 30. 6. 2021 neznal. Tehdy byl jako policista služebně zařazen na Obvodním oddělení Policie ČR ve Strakonicih a probíhalo tam střežení parkoviště a bezpečnosti kolem parkoviště, plynulosti silničního provozu, protože se tam v souvislosti s Očkovacím centrem pohybovalo hodně osob a aut, a střídala je v tomto Městská policie Strakonice. Byl ustrojen v černé kombinéze, měl opasek se služební zbraní a taktickou vestu, na které měl připnutou kameru. Na vestě byl vpředu i vzadu na zádech nápis POLICIE, na vestě bylo i jeho osobní číslo a hodnost. Ráno při nástupu do služby je i co do ustrojení kontrolován vedoucím, jinak by nebyl připuštěn do služby a v pracovní době nemůže být v civilním oděvu, vždy pouze v uniformě. V úvodu služby vyfasují vysílačku, lustrační telefon, podle toho, co dělají a také kameru, a po konci služby toto vše i vracejí. Kamery nosí poškozený již 1 rok dokonce vždy 2, tu další jako rezervní, a má je každou na jedné straně v oblasti prsou. Záznamy si kamerou pořizuje častěji zejména od tohoto incidentu, což je na prospěch věci, neboť i v době před výsledkem svědka na hlavním líčení byl takto svědek a jeho kolegové nepravdivě osočeni osobou z určitého jednání, které pak kamerový záznam z této události neprokázal.
6. Stavěl tam tehdy auta jedoucí seshora z ulice Radomyšlská (od křižovatky ulic Husova a Radomyšlská) a odbočující na parkoviště (pod nemocnicí), kam není dovoleno odbočit, na což odkazuje návěstní tabule s jízdními pruhy doprava, rovně nebo doleva do ulice Lidické. Od míst seshora z ulice Radomyšlská dolů do Ellerovy ulice se u Očkovacího centra silnice rozšiřuje (ze 2 pruhů) na 1 pruh nahoru a 2 pruhy dolů do třípruhové silnice, je docela dost frekventovaná i v běžném dnu, a je tam vyšší nebezpečí než na tom přechodu u parku (křižovatka Husovy a Radomyšlské ulice). Jeho kolegové mohou mít k těmto přestupkům jiný přístup, avšak poškozený stavěl auta chybně se snažící odbočovat a posílal je přijet tam z druhé strany, tj. věc řešil jen domluvou, což řidiči akceptovali a v této souvislosti si obžalovanou a její vozidlo nevybavuje. Vnímál ji až když šla z toho parkoviště a postavila se ke kraji vozovky, takže již poté na ni volal a zapnul kameru, která začne nahrávat až s určitým časovým zpožděním, a to již obžalovaná byla za půlkou vozovky, přecházela tak mezi oběma tamními přechody pro chodce a je i vidět, že silnici přechází mimo přechod. Jako policista musí přestupek řešit hned, proto obžalovanou zastavil s tím, aby nepřecházela mimo přechod, na což odpověděla, aby ji nechal být, že jeho kolegové to tady minule nevadilo. Tento přístup odmítl a odkázal ji na možnost stížnosti n na kolegu, který její předchozí přestupek neřešil. Osoba, s níž policista řeší přestupek, je přitom povinna mu na jeho výzvu prokázat nejen svou totožnost, ale musí uposlechnout i dalších výzev zakročujícího policisty. Poškozená se proto při zákroku snažil udržet kameru tak, aby i během jeho pohybu snímala obžalovanou a celý cca 4 minuty trvající videozáznam je tak kontinuální, bez přerušení. Obžalovaná také věděla, že je poškozený policistou, na videozáznamu totiž namítala, že minule její konání kolegovi policistovi nevadilo. Policista se při totiž práci prokazuje stejnokrojem, sdělením POLICIE či služebním průkazem. Na videozáznamu je i vidět, že poškozený také nebyl arogantní ani agresivní, chová se celkem slušně a korektně. Na videozáznamu není vidět počátek nějaké panické ataky u obžalované, ta zde působí velmi vyrovnaně a vitálně, bez známek jakýchkoliv zdravotních potíží. Také

ho tam nečastovala ani žádnými vulgaritami, oba tam hovoří k sobě slušně. Sám kolem další lidi nevnímá, někdo sice kolem projít mohl ale nikdo se tam nad řešením přestupku nepozastavoval. Obžalovanou také poškozený nepředcházel, nezatarasil jí cestu, nechytíl jí za ruku mezi schody a vchodem do Očkovacího centra, protože se před ní ani nedostal. Setrvala tam s ním totiž jen na úvod, když se jí ptal ohledně uložení blokové pokuty 100 Kč. O dalších 200 Kč tam nebyla zmínka. Pak již stále chtěla jít dovnitř a po sdělení, že nic nezaplátí, jí tak sdělil, že jí tedy oznámí na úřad, což akceptovala slovně s tím, ať si napíše, co chce a zamávala mu na chodníku do kamery s tím, že zdraví p. [REDAKCE] přičemž v tu chvíli ani nevnímá, že tím myslí starostu. Jeho žádosti o občanský průkaz obžalovaná sice vyhověla, ale pak odešla do Očkovacího centra, takže šel za ní, něco tam řekl přítomnému zřízenci, a když obžalovaná šla stále dál, vylustroval si ji a vrátil jí občanský průkaz s tím, že bude oznámena, protože se jí předtím opakovaně marně ptal, zda to opravdu nechce řešit namísto. Bloková okuta jí tak nemohla být tehdy ani vypsána, protože by se pak muselo dělat úplně zbytečně i její storno.

7. Až cca po půl roce se dozvěděl, že přišlo nějaké e-mailové oznámení obžalované, a byl pak podávat vysvětlení p. [REDAKCE] z OVK, tj. Oddělení vnitřní kontroly, a pak byl vyslýchán i Kriminální policií Písek. Než byl k dispozici předmětný videozáznam, tak se ho na to zpočátku často vyptávali i vedoucí jeho OO PCR, ale po shlédnutí videozáznamu už byl klid. Je-li pořízen o řešení přestupku videozáznam, většinou se ten samý den nahraje na úložiště R na jejich oddělení u OOP Strakonice a je veden pod číslem jednacím. Dobu jeho skartace nezná i nyní tam jsou 3 roky staré videozáznamy uchovávané. Tehdy mu bylo nepříjemné a vnímal to jako zátěž, když byl takto řešen v době osobního volna, a byl tak ve stresu i když byl přesvědčen o své nevině, ale nevěděl, jak to vše může dopadnout, a protože je v práci aktivní, tak někteří méně aktivní kolegové, po nichž se však žádaly srovnatelné výsledky, se na něho dívali s nedůvěrou, zda k jeho pochybení v předmětný den vůči obžalované skutečně nedošlo. Nadřízení jeho nadřízených také zpočátku mohli mít vůči němu nějaké negativní postoje, než se to vysvětlilo a situace se pak zlepšila. Obžalovaný se mu za to, co o něm šířila, dosud ani neomluvila. Nemajetkovou újmu ve výši 15 000 Kč požaduje jako kompenzaci za náklady na cesty související s právními poradami, musel to i nějakým způsobem vstřebat a nějaká spravedlnost také měla být. Cestovné a náklady právního zastoupení jsou sice majetková újma, ale nemajetková újma by se ho měla týkat již jen proto, že je ve věci poškozeným, jde o cenu odhadovanou jím jako náhradu za dehonestaci jeho postavení mezi kolegy, což mohlo mít i vliv např. i při rozdělování odměn za práci. K žádnému jeho sankcionování v zaměstnání v této souvislosti nedošlo, neboť k tomu nebyl důvod a kolegové určitě ctili i presumpci nevin. Má za to, že podání obžalované nebylo ani postoupeno GIBS, neví, zda obžalovaná ten e-mail poslala ještě někam jinam, nebo zda podala proti zamítnutí její stížnosti Odborem vnitřních kontrol nějaký opravný prostředek či žádost o přezkum podle správního řádu. Nezaznamenal ani žádný článek na sociálních sítích nebo v médiích. Přítelkyně jeho matky, která se to dozvěděla, pak považovala za problém již to, že přestupek s obžalovanou tehdy řešil a nenechal to být, když to mělo pak pro něho takovéto následky v podobě vyšetřování. Na dobré pověsti pak utrpělo i celé policejní oddělení ve Strakonici, protože o řešení předmětné události bylo informováno i Krajské ředitelství Policie v Českých Budějovicích a někdo pod policejním prezidentem. Na předmětné šetření se ho telefonicky vyptávalo pak i dost lidí z jiných oddělení - bývalý nadřízený, kolega z Vodňan a 2 kolegové z Českých Budějovic, protože takovéto případy se v poslední době docela množí a tím, že je osočen z takového jednání policista, je tím poškozeno i dobré jméno policie jako takové. Neumí si nyní představit, jak by to s ním dopadlo v případě, že by tehdy kameru neměl a nezapnul ji, protože pak by mohlo být uvěřeno obžalované, že jí ublížil. Proto by bez kamery na výstroji do služby již nevyjel a v případě nutnosti může událost nahrát i na mobilní telefon.

K listinnému důkazu - lékařské zprávě MUDr. Marka Kocho ze dne 24. 10. 2023, mající

dokládat důvodnost požadavku na náhradu nemajetkové újmy (č. l. 215 spisu), poškozený zmínil, že dlouhodobý zánět prostaty, který vnímá jako důsledek šetření předmětné události, ho neomezuje v zaměstnání, ale zato velice v osobním životě velice. V *prohlášení oběti o dopadu trestného činu na jeho život* (č. l. 83 spisu) zmínil, jak ho krivé nařčení z trestného činu jednoznačně poškodilo, byl prověřován kontrolním orgánem. Bylo poškozeno i dobré jméno Policie ČR, když obžalovaná své prohlášení rozeslala m. j. i na Ministerstvo spravedlnosti, Městský úřad Strakonice i jinde.

8. **Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie a psychiatrie**, znalců PhDr. Josefa Pavláta a MUDr. Dany Dufkové, bylo zjištěno, že jim zdravotnickou dokumentaci posuzované MUDr. Kuželkové odmítla poskytnout. Posuzovaná se od počátku vyšetření chovala arogantně a spolupracovala jen v nezbytném rozsahu. U posuzované nebyla zjištěna, a to ani v době činu, duševní porucha ve vlastním slova smyslu, tj. psychosa, ani depresivní či úzkostná symptomatika, ani dekompenzace závislosti na alkoholu a benzodiazepamech, pro něž byla v letech 2010-2012 opakovaně léčena. Rozpoznávací a ovládací schopnosti tak u ní byly v době činu plně zachovány. Její pobyt na svobodě není z psychiatrického hlediska nebezpečný a není proto navrhováno uložení ochranné léčby, nenaplnuje ani podmínky pro uložení zabezpečovací detence. Její intelekt je v pásmu průměru a není chorobně narušen, není však schopna kritického náhledu na sebe. Což je zřejmé i ze subjektivního hodnocení tohoto důkazu obžalovanou.
9. **Z dalších listinných důkazů** bylo zjištěno: z oznámení přestupku, že dne 6. 7. 2021 bylo předmětné přestupkové jednání obžalované ze dne 30. 6. 2021 předáno policejním orgánem k vyřízení Městskému úřadu Strakonice. Z přestupkového spisu MěÚ Strakonice č. j. MUST/033409/2021/OD/kop, sp. zn. MUST/030447/OD/kop, jehož součástí je i rovněž CD s kamerovým záznamem, z něhož byly do trestního spisu pořízeny kopie části spisu, a kde je i barevná mapa předmětné lokality, přičemž do trestního spisu samosoudkyně vytiskla z Internetu pouze černobílé mapky této lokality; je zřejmé, že obžalovaná dne 30. 6. 2021 v době kolem 18.05 hodin přecházela mimo vyznačený přechod pro chodce v ul. Radomyšlská ve Strakonici, ve směru od parkoviště pod nemocnicí, kolmo k Očkovacímu centru, když v daném místě jejího protiprávního jednání se v levém i pravém směru její chůze nacházely přechody pro chodce ve vzdálenosti kratší než 50 metrů, a Městským úřadem, Odborem dopravy ve Strakonici jí tak byla příkazem ze dne 6. 8. 2021 č. j. MUST/033409/2021/OD/kop za tento přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu), spáchaný z nedbalosti ve smyslu § 15 odst. 3 zák. č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky, uložena pokuta ve výši 1 500 Kč. Vzhledem k tomu, že databáze vykazovala, že obžalovaná má zřízení datovou schránku, bylo jí toto rozhodnutí do datové schránky zasláno dne 6. 8. 2021, avšak ta se do 10 dnů od dodání do této datové schránky nepřihlásila a dnem 16. 8. 2021 jí tak bylo doručeno fikcí, proto pak předmětný příkaz dnem 25. 8. 2021 nabyl právní moci. Obžalovaná se o výsledek řízení zajímala až později, neboť na její telefonickou žádost jí byla kopie předmětného příkazu a rovněž i kopie doručenký o jeho předchozím doručení do datové schránky zasílána dne 1. 11. 2021 do bydliště a tyto listiny si pak obžalovaná osobně převzala dne 15. 11. 2021 na doručenkou. Na hlavním líčení nyní obžalovaná dokonce tvrdila, že datovou schránku zřízení neměla.
10. Z podání [redacted] (č. l. 109-115 spisu) a návrhu na vyřízení stížnosti je zřejmé, že se obžalovaná dne 30. 5. 2022 prostřednictvím elektronického podání z emailové adresy [redacted] obrátila na soudního exekutora JUDr. Stanislava Pazderku a toto podání pak dále v kopii zaslala Exekutorské kanceláři, Ministerstvu spravedlnosti ČR, České správě sociálního zabezpečení a Městskému úřadu Strakonice. V tomto podání obžalovaná obvinila policistu prap. [redacted] OEČ [redacted] služebně zařazeného na Obvodním oddělení Policie ČR ve Strakonici, ze spáchání přečinu zneužití pravomoci

úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, který ji v rámci výkonu své pravomoci při dohledu nad bezpečností a plynulostí silničního provozu dne 30. 6. 2021 v době kolem 18.05 hodin upozornil na špatné přecházení mimo vyznačený přechod pro chodce v ul. Radomyšlská ve Strakonici, ve směru od parkoviště pod nemocnicí, kolmo k Očkovacímu centru, když v daném místě jejího protiprávního jednání se v levém i pravém směru její chůze nacházely přechody pro chodce ve vzdálenosti kratší než 50 metrů, a v tomto podání uvedla, že jí zasahující policista prap. [REDAKCE] měl odchytnout a snažil se ji zastavit tak, že jí přitom vykloubil ruku, následně jí několikrát za ruku chytil a asi 5x zatarasil cestu do očkovacího centra, přičemž měl být upozorněn i personálem, aby ji nechal na pokoji, že má být v klidu, jelikož trpí panickým záchvatem, čehož policista neuposlechl, přičemž v důsledku jednání [REDAKCE] se její zdravotní stav natolik zhoršil, že musela vyhledat lékařské ošetření a byla jí medikována dvojitá dávka léků a dodnes trpí záchvatem, když se jí někdo dotkne. V rámci šetření tohoto podání Policií České republiky, Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje, Odbor vnitřní kontroly, na základě úředního záznamu o podaném vysvětlení zasahujícího policisty, a pořízeného kamerového záznamu ze samotného zákroku zjištěno, že k ničemu takovému nedošlo, což je zřejmé z úředního záznamu vnitřního kontrolního orgánu a z CD s kamerovým záznamem přestupkového jednání obžalované [REDAKCE] který byl při hlavním líčení i přehrán v jednací síni. Z tohoto **videozáznamu** je zřejmé, že obžalovaná se dne 30. 6. 2021 přecházením v místě, kde se v levém i pravém směru její chůze nacházely přechody pro chodce ve vzdálenosti kratší než 50 metrů, dopouští předmětného přestupku a poškozený prap. [REDAKCE] v důsledku toho pořizuje kamerový záznam kamerou umístěnou na svém těle při odhlédnutí od otřesů v důsledku pohybu těla, je pak evidentní, že celý tento videozáznam je časově i dějem plynulý a bez přerušení a mapuje celou dobu kontaktu poškozeného s obžalovanou. Obžalovaná na něm působí zpočátku pobaveně, dokonce mává do kamery na těle poškozeného, takže si je vědoma pořizovaného videozáznamu, předkládá sice ještě poškozenému i svůj doklad totožnosti, ale pak již nehodlá být zdržována řešením přestupku a bez dalšího odchází vyřídit si záležitost, za kterou do Očkovacího centra přišla, a chabé slovní pokusy poškozeného o dořešení přestupku zcela pomíjí a v podstatě ho již nehodlá dál ani brát na vědomí. Poškozený nijak obžalovanou neuchopuje, jen ji s jejím dokladem totožnosti v ruce následuje do budovy a když se slovně ujistí, že obžalovaná nehodlá uzavřít řešení přestupku zaplacením blokové pokut 100 Kč namísto, opíše si potřebné údaje a jde vrátit obžalované, která v té době již sedá k okénku a vyřizuje si tam pro očkování potřebnou dokumentaci, doklad totožnosti, který jí tam položí na pult a znovu jí slovně připomene, že její přestupek bude tak předán do správního řízení. Ta poškozeného i nyní nebere na vědomí a ten odchází. Videozáznam tak neukazuje nic z toho, co tvrdí obžalovaná ohledně přítomnosti a reakcí lidí jak před Očkovacím centrem, kteří tam dokonce ani nebyli, tak i uvnitř budovy. Je z něho přímo i vyloučeno jakékoliv její zranění, neboť jak před budovou, tak i vcházení dovnitř a pohybu až do doby, kdy ji poškozený zanechává u okénka a odchází, nejeví obžalovaná žádné známky po nějaké bolestivé reakci na nějaký podnět, který tam není ani viditelný a je tak zcela vyloučeno její tvrzení, že se jí tehdy poškozený snažil zastavit tak, že jí přitom vykloubil ruku, následně jí několikrát za ruku chytil a asi 5x zatarasil cestu do očkovacího centra. Dokonce není vidět ani žádná reakce přítomných osob na pohyb obžalované a poškozeného, který jen krátce slovně zdůvodní svou přítomnost řešením přestupku s před ním již se vzdalující obžalovanou, takže rozhodně neobstojí ani verze obžalované, že tam měl být upozorněn i personálem, aby ji nechal na pokoji, že má být v klidu, jelikož trpí panickým záchvatem, čehož policista neuposlechl. Obžalovaná, co je na videozáznamu zejména patrné, tak nemohla v průběhu jeho pořízení utrpět žádné zranění a zejména ne horních končetin, neboť od počátku až do konce záznamu je vidět, jak v rukou neustále něco drží – peněženku, z níž vyjmula doklad totožnosti, zavěšenou kabelku, několik listin

A4 a bez sebemenší známky bolesti pak ruce používá i v době, kdy na konci pak usedá k okénku a vyřizuje si očkování. Rovněž verbální projev poškozeného je po celou dobu videozáznamu naprosto klidný a zcela profesionální, a nezměnila ho ani neadekvátní reakce obžalované při řešení jejího přestupku, tj. její naprostý nezáměr a nespokojenost na jeho řešení. Není zde dokonce patrný ani žádný nonverbální projev poškozeného, který by byl i jen nepatrně jakkoli odůvodňoval subjektivní stesky obžalovaného na průběhu zákroku. Z části oděvu poškozeného, patrného v záznamu a z jeho verbálního projevu ve snaze po řešení přestupku, a z videozáznamu pořizovaného poškozeným kamerou umístěnou na jeho služební výstroji, měla také obžalovaná od počátku bezpečnou vědomost, že jedná se příslušníkem Policie ČR. Přesto obžalovaná i po přehrání tohoto videozáznamu byla názoru, že soud má k dispozici jen upravenou a zkrácenou verzi původního videozáznamu.

11. Podle sdělení Pražské správy sociálního zabezpečení a Rozhodnutí o invaliditě je obžalovaná evidována jen jako osoba pobírající invalidní důchod 3. stupně ve výši 20 829 Kč. Obžalovanou předložený posudek o této invaliditě (č. 1. 194 spisu) měl platnost jen do 31. 5. 2019 a podle rozhodnutí ČSSZ ze dne 6. 3. 2023 má obžalovaná invalidní důchod 2. stupně. Podle zprávy o průběhu léčby ze dne 6. 4. 2022 MUDr. Evy Kadlecové u obžalované trvá snížená výkonnost, netoleruje ani minimální zátěž, a přes ambulantní léčbu trvá úzkostná a depresivní symptomatika, a je tak objednána k hospitalizaci v PN Bohnice.
12. Z osobních charakteristik **obžalované** je zřejmé z opisu z evidence přestupků, že byla pouze 1x přestupkově postihována za výše uvedený přestupek. Z rejstříku trestů je zřejmé, že nebyla dosud soudně trestána. Nemá žádné exekuce, a je vlastníci bytu.
13. Důkazní návrhy obžalované (dilem navržené jejím posledním obhájcem) na doplnění dokazování **A) výslechem svědků:** 1) policisty, který měl službu 20. 5. 2021 mezi 18.45 až 19.30 hodin, 2) osob které šly a očkování proti Covidu 19 dne 30. 6. 2021 mezi 17.00 až 18.15 hodin, 3) personálu, který měl službu u vchodových dveří a u okénka 30. 6. 2021 mezi 17.15 až 18.15 hodin, 4) MUDr. Papouškové z Prahy, 5) [REDAKCE] (matky obžalované), 6) MUDr. Evy Kadlecové - psychiatra, 7) MUDr. Heleny Kuželkové - psychiatra, 8) policisty p. [REDAKCE] z PČR ÚO Písek, 9) pacientů přihlížejících události mezi obžalovanou a poškozeným, 10) personálu přihlížejícího události mezi obžalovanou a poškozeným, **B) zadáním znaleckého posudku na pravost videozáznamu ze dne 30. 6. 2021** pořízeného z kamery umístěné na těle svědka [REDAKCE] a **C) opatřením či vyžádáním si:** 1) lékařských zpráv MUDr. Kadlecové za účelem prokázání zdravotního stavu obžalované, 2) lékařských zpráv MUDr. Kuželkové za účelem prokázání zdravotního stavu obžalované, 3) evidence pacientů přihlášených k očkování v Nemocnici Strakonice 30. 6. 2021 v čase 17.30 až 18.15 hodin, 4) evidence docházky personálu obsluhujícího očkovací centrum 30. 6. 2021 v čase 17.30 až 18.15 hodin, a jako eventualita na hlavním líčení dne 19. 10. 2023 původním obhájcem obžalované navržené **D) zadání revizního znaleckého posudku z oboru klinická psychologie a psychiatrie MUDr. Dany Dufkové;** byly zamítnuty jako nadbytečné. Ze shlednutého videozáznamu ze dne 30. 6. 2021 je totiž i díky jeho plynulosti zcela zřejmé, že není nikterak upravován a že dokumentuje celý kontakt poškozeného a obžalované, přičemž je zřejmé, že k žádnému k fyzickému kontaktu mezi obžalovanou a poškozeným tehdy nedošlo a že jejich verbální kontakt byl jednak zcela minimální a navíc i zcela klidný, bezkonfliktní a k žádným nonverbálním projevům, které by jakkoli vybočovaly z běžného kontaktu, tam rovněž nedošlo. Není tak důvodu tento videozáznam znalecky zkoumat či vyslýchat k průběhu dne 30. 6. 2021 nějaké svědky, nebo opatřovat jakékoliv zprávy či posudky k následnému zdravotnímu stavu obžalované, případně k tomuto vyslýchat nějaké svědky; neboť je zřejmé, že k obžalovanou tvrzenému odlišnému ději tehdy nedošlo a pokud se jakkoli mohl její zdravotní stav v následné době změnit, či dokonce zhoršit, rozhodně to nemohlo být v příčinné souvislosti s jakýmkoliv jednáním poškozeného dne 30. 6. 2021.

14. Soud nerozhodoval, tedy ani zamítavě, o „důkazním návrhu“ zmocněnce poškozeného, na opatření záznamů ohledně řízení Odboru vnitřní kontroly, neboť reálně ani o návrh na opatření tohoto důkazu nebyl požadován po soudu, ač v posledním hlavním líčení zmocněnec uvedl, že „minule avizovali a navrhovali záznamy ohledně řízení Odboru vnitřní kontroly, to si soud vyžádal“. Na prvním hlavním líčení totiž zmocněnec závěrem uváděl, že „se pokusí sami zajistit minimálně časovou souslednost toho řízení Odboru vnitřní kontroly“, aby bylo jasné, jakých úkonů se jeho klient musel účastnit při prověřování té stížnosti. Zejména v této souvislosti, tj. mělo-li by jít o důkaz o němž se opírá požadavek nemajetkové újmy, pak jde toto důkazní břemeno výlučně za poškozeným.
15. Provedení dalších důkazů se tak zde ani samo nenabízelo, když by tak byly i nadbytečné, neboť skutkový stav byl v souladu s § 2 odst. 5 tr. ř. zjištěn bez důvodných pochybností již z dosud provedených důkazů. Soud všechny důkazy provedené ke sporným skutečnostem hodnotil, jak bylo již výše rozvedeno, v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. ř., tj. podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.
16. Obžalovaná se k ve výroku uvedenému trestnému činu nedoznala, avšak byla z jeho spáchání zcela bezpečně usvědčena výše uvedenými provedenými důkazy, a to jak listinnými důkazy, zejména videozáznamem z předmětného dne, tak nyní i svědeckým výslechem tehdy zasahujícího policisty – poškozeného prap. [REDAKCE] u něhož nebyl zjištěn ve vztahu k obžalované ani žádný možný mstivý motiv, naopak se snažil vypovídat zcela objektivně a nepouštěl se do žádných spekulací ani do nedůvodného či nelogického rozšiřování popisu skutkového děje. Jde o důkazy zcela věrohodné, neboť spolu navzájem korespondují natolik, že tvoří pevně uzavřený okruh nepřipouštějící jiný výklad, než tak jak je tento skutek popsán ve výroku. Soud tak z nich má za bezpečně prokázané, že to byla obžalovaná, kdo poškozeného, o němž již od počátku jeho komunikace s ní dne 30. 6. 2021 věděla, že podle služební výstroje a verbálního projevu jde v případě poškozeného o policistu, který s ní chce řešit její aktuální přestupek, pak písemným podáním odeslaným e-mailem nejen Exekutorské kanceláři, s níž řešila úhradu sankce, ale pak i Ministerstvu spravedlnosti ČR, České správě sociálního zabezpečení a Městskému úřadu Strakonice, lživě obvinila z toho, že se tehdy při řešení přestupku vůči ní dopustil násilného jednání v podobě, která měla vyústit dokonce až ve vykloubení její ruky a jeho jednání jí mělo následně přivodit i zhoršení jejího psychického stavu. Vykloubení ruky, pokud by k němu skutečně došlo, lze podle § 122 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku považovat za těžkou újmu na zdraví, neboť by nepochybně přivodilo některý z tam uvedených následků, přičemž důkazně bylo zjištěno, že k žádnému fyzickému kontaktu mezi obžalovanou a poškozeným tehdy nedošlo a rovněž jeho jednání podle takto zdokumentovaného průběhu nebylo rozhodně způsobilé vyvolat u žádné osoby jakoukoliv psychickou nepohodu, natož duševní útrapy prezentované obžalovanou v této podobě i co do údajných následků. Obžalovaná také tato svá tvrzení o údajném protiprávním jednání poškozeného vůči ní prezentovala až 11 měsíců poté, co k nim podle ní mělo dojít, a to, že je pak zaslala e-mailem nejen subjektu, s nímž tehdy řešila exekuci, ale i institucím, které předpokládala, ho budou i prošetřovat a přivodí tak poškozenému do konečného objasnění věci značné komplikace v jeho služebním poměru, což zjevně bylo i jejím záměrem. Vzhledem k tomu, že neznala skartační lhůty videozáznamů o přestupcích (nezná je ani poškozený), mohla tak i důvodně předpokládat, že po tak dlouhé době nebude videozáznam již k dispozici a půjde tak jen o tvrzení proti tvrzení, čímž by poškozený byl zásadním způsobem znevýhodněn v prokázání své nevině ohledně těchto ryze účelových tvrzení obžalované.
17. Obžalovaná tak tím, že jiného lživě obvinila z trestného činu, a takový čin spáchala na jiném, který vůči ní plnil svoji povinnost uloženou mu podle zákona, tak po objektivní i subjektivní stránce naplnila znaky skutkové podstaty **přečinu krivého obvinění podle**

§ 345 odst. 1, odst. 3 písm. e) trestního zákoníku. S ohledem na důkazy ve věci a charakter trestného činu, je zřejmé, že obžalovaná zde jednala zaviněně ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, tedy ve formě úmyslu přímého.

18. Soud pak vzal v úvahu při ukládání druhu a výše trestu i okolnosti uvedené v § 38 a § 39 odst. 1 trestního zákoníku a zvážil, že obžalovaná porušila zájem státu na ochraně každé osoby před lživými útoky na její práva, svobodu a čest, pokud jde o obvinění z trestného činu; a při absenci plného doznání obžalované polehčuje pouze její dílčí bezúhonnost. Soud dále zvážil i zákeřnost způsobu provedení činu a četnost rozšíření těchto poškozeného obviňujících tvrzení na více institucí, a zohledněna byla závažnost tvrzení v podání obžalované obsažených i absence jakéhokoli sebekritického náhledu obžalované na její jednání, tu ostatně jako její osobnostní rys zmiňují i znalecký posudek. Motivací jednání obžalované tak zde byla zjevně msta za následky vlastního deliktního jednání, když po ní byla exekučně již vymáhána vyšší částka za neuhrazenou pokutu.
19. Na obžalovanou sice zjevně ještě stále lze výchovně působit alternativními druhy trestů, avšak kontraproduktivním by zde byl peněžitý trest, neboť ten by přicházelo v úvahu ukládat ve vyšší částce, což jednak neodpovídá ekonomické situaci obžalované, a navíc by jeho zaplacením bylo toto odsouzení obratem zahlazeno a obžalovanou by tak již nic zásadně nestimulovalo ke zdrženlivému chování ke všem zájmům chráněným trestním zákoníkem, ev. i jinými právními předpisy. Nejvhodnějším druhem trestu bude v tomto směru podmíněný trest odnětí svobody v takové výměře, i co do jeho zkušební doby, která bude obžalovaného zásadním způsobem nadále již stimulovat k vedení řádného života.
20. Obžalované tak za ve výroku uvedený trestný čin, který má sazbu pro trest odnětí svobody 1-5 let, uložen **podmíněný trest odnětí svobody na 1 rok se zkušební dobou na 2,5 roku**, v níž jí podle § 82 odst. 3 trestního zákoníku byla uložena i zpřísnující podmínka, spočívající v povinnosti odčinit nemajetkovou újmu, kterou trestným činem způsobila.
21. S požadavkem na náhradu nemajetkové újmy se poškozený prap. [REDAKCE] připojil, co do částky 15 000 Kč, kterou ve výsledku označil jako cenu za jeho dehonestaci obžalovanou, tj. jako policisty ve služebním poměru, který byl obžalovanou lživě osočen z trestného činu a byl nucen se v rámci šetření jejich oznámení aktivně hájit, přičemž nebyť videozáznamu řešení přestupkového jednání obžalované, byl by proti jejím velmi závažným tvrzením v poměrně zásadní důkazní nouzi.
22. Podle § 2971 o. z. odůvodňují-li to zvláštní okolnosti, za nichž škůdce způsobil újmu protiprávním činem, kupř. způsobil-li újmu úmyslně z pohnutky zvlášť zavrženíhodné, nahradí škůdce též nemajetkovou újmu tomu, kdo způsobenou újmu důvodně pocítuje jako osobní neštěstí, které nelze jinak odčinit.
23. Provedeným dokazováním bylo zjištěno, že obžalovaná ve výroku uvedeným jednáním prokazatelně poškozeného lživě obvinila z trestného činu a tím mu v jeho služebním poměru přivodila šetřením jejich obvinění komplikace zasahující až do jeho osobní a rodinné sféry, přičemž se mu dosud za své jednání ani neomluvila, natož aby zvažovala určitou finanční kompenzaci.
24. Výše uvedená zjištění opodstatňují oprávněnost poškozeným uplatněného nároku na kompenzaci nemajetkové újmy vzniklé mu předmětným jednáním obžalované a výše jím požadovaného odškodnění je i přiměřená jejím finančním poměrům. Obžalovaná si byla od počátku vědoma lživosti svých obvinění a důvodně tak mohla i očekávat, že pokud s nimi neuspěje, může být sankcionována i formou požadavku na takovéto finanční plnění, a měla si tak pro tento případ již včas vytvářet finanční rezervu.
25. O uplatněném nároku na přiznání nemajetkové újmy se obžalovaná dozvěděla při hlavním líčení konaném dne 19. 10. 2023 a vzhledem k tomu, že mu dne 20. 10. 2023 nevyhověla, je

s tímto plněním ode dne 21. 10. 2023 v prodlení. Po dlužníkovi, který je v prodlení se s placením peněžitého závazku, lze požadovat zaplacení úroku z prodlení, jehož výše odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž k prodlení došlo, zvýšené o osm procentních bodů. Proto bylo obžalované uloženo podle § 228 odst. 1 tr. ř. zaplatit poškozenému částku 15 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně jdoucím z této části od 21. 10. 2023 do zaplacení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím podepsaného soudu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (§ 248 odst. 1 tr. ř., § 251 tr. ř., § 252 tr. ř.).

Odvolání mohou podat: státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci nebo zabránění části majetku a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení; a tyto osoby i proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 tr. ř.).

V neprospěch obžalovaného může rozsudek v téže lhůtě napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení (§ 247 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou v téže lhůtě podat odvolání kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho opatrovník a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 také odůvodněno tak, aby bylo patrné v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo (§ 249 tr. ř.).

Poškozený má možnost žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí (*zák. č. 59/2017 Sb. o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů, v platném znění*), je-li tímto rozsudkem ukládána sankce, která je majetkovou trestní sankcí podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí (§ 125 odst. 4 tr. ř.).

Strakonice 16. 11. 2023

JUDr. Ivana Kolářová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Hedvika Chalupová.